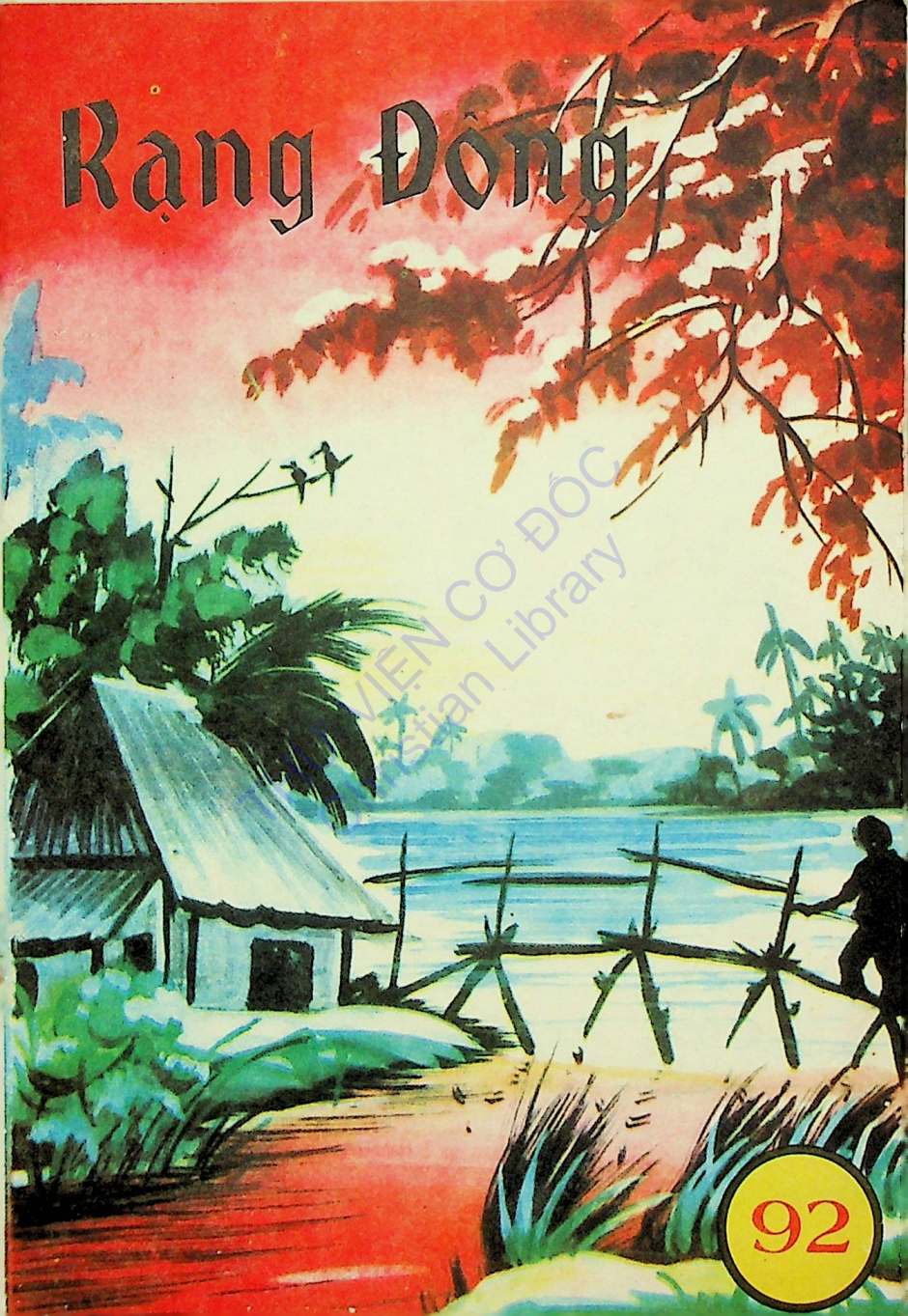

Rạng Đông

QUY ĐỊNH SỬ DỤNG TÀI LIỆU SỐ TẠI TRANG WEB THUVIENCODOC.ORG

1/ Tài liệu số được lưu trữ và cung cấp tại website *thuviencodoc.org* do Thư Viện Cơ Đốc quản lý theo quy định pháp luật Việt Nam về sở hữu trí tuệ.

Quy trình số hóa và sử dụng các tài liệu số của Thư Viện Cơ Đốc luôn tuân thủ nghiêm ngặt pháp luật Việt Nam về quyền sở hữu trí tuệ.

2/ Tài liệu số truy cập từ website *thuviencodoc.org* gồm phần lớn là những tài liệu được số hóa từ các đầu sách sẵn có trong Thư Viện Cơ Đốc (*từ nguồn tự bỏ sung, từ nguồn cho, tặng của các tác giả, Bạn đọc khắp nơi*) và từ nguồn do Thư Viện Cơ Đốc sưu tầm.

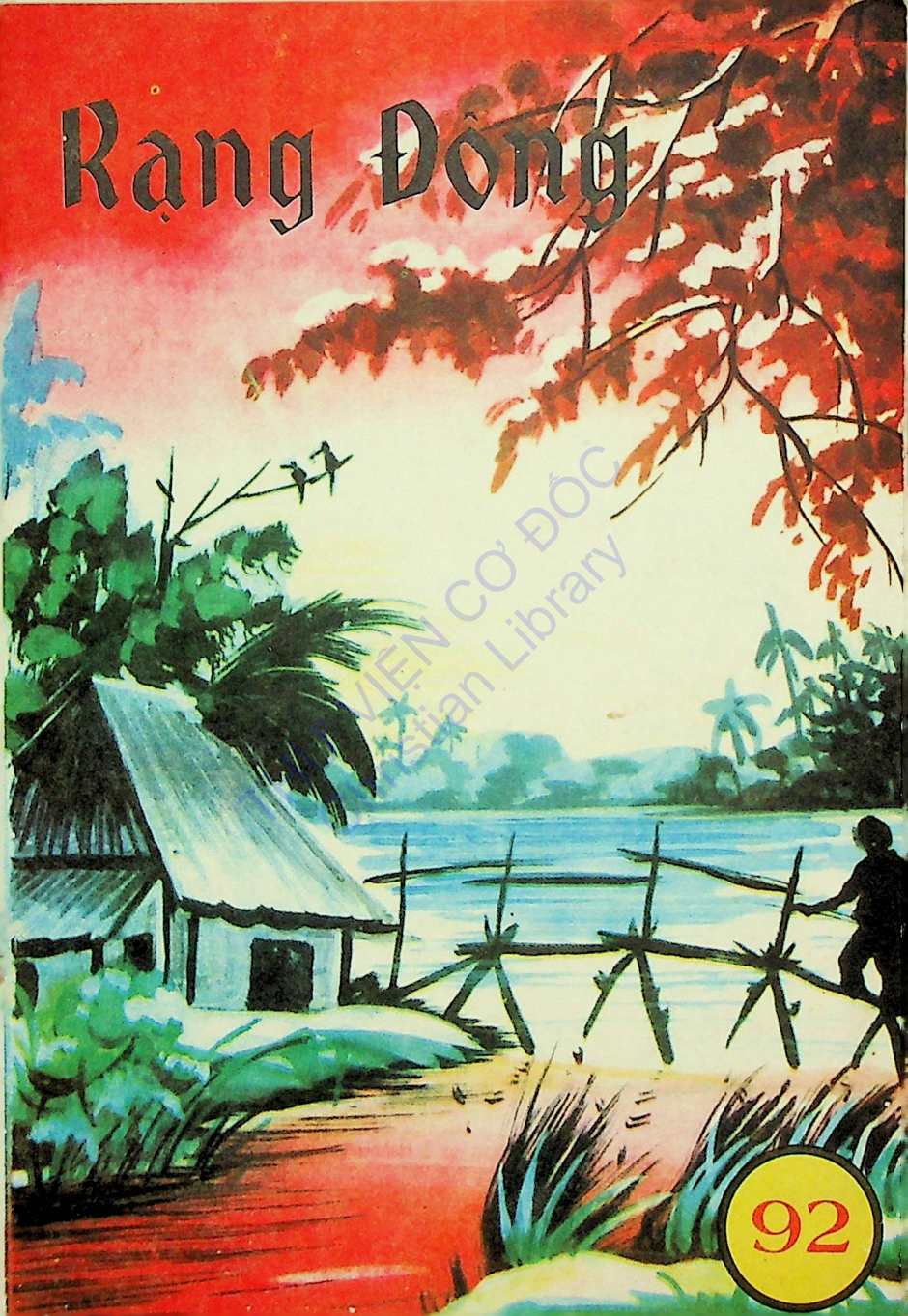
- Việc tái sử dụng phi thương mại các tài liệu số từ website *thuviencodoc.org* với mục đích đọc hiểu, học tập hoặc sử dụng để nghiên cứu khoa học là miễn phí. Bạn đọc được tự do sử dụng và phải tự chịu trách nhiệm pháp lý trong khuôn khổ pháp luật Việt Nam khi thực hiện các công việc liên quan về sở hữu trí tuệ. Việc trích dẫn các nội dung trong các tài liệu số này, cần ghi rõ nguồn trích dẫn từ '*thuviencodoc.org*'.

- Việc tái sử dụng với mục đích thương mại đối với bất kỳ một phần trong mỗi tài liệu, một phần hoặc toàn bộ tài liệu số từ website *thuviencodoc.org* phải được sự đồng ý bằng văn bản chính thức của người có thẩm quyền của Thư Viện Cơ Đốc. Thư Viện Cơ Đốc không chịu trách nhiệm với bất kỳ thiệt hại, tổn thất nào của bên thứ ba có liên quan dưới bất kỳ hình thức nào đến các tài liệu số từ website *thuviencodoc.org*.

3/ Điều kiện để sử dụng các tài liệu số của Thư Viện Cơ Đốc là tuân thủ theo yêu cầu của pháp luật Việt Nam về sở hữu trí tuệ. Trường hợp tái sử dụng thương mại hoặc phi thương mại tại một quốc gia khác, cần tuân thủ theo luật pháp về sở hữu trí tuệ của quốc gia đó.

4/ Người sử dụng tài liệu số cam kết tuân thủ các điều kiện sử dụng trên, cũng như tuân thủ theo pháp luật Việt Nam về sở hữu trí tuệ. Trường hợp không tuân thủ, phải tự chịu trách nhiệm trước pháp luật Việt Nam về vi phạm của mình.

Rạng Đông

CƠ-QUAN CHUYÊN PHỒ-BIỆN GIÁO-LÝ TIN-LANH

của HỘI-THÀNH TIN-LANH VIỆT-NAM
xuất-bản hằng tháng

Chủ-nhiệm kiêm Chủ-bút :
NGUYỄN-VĂN-VẠN

Quản-lý :
Mục-sư LƯU-VĂN-MÃO

Hộp thư 329 — Saigon

Tòa-soạn :
5, Đường Nguyệt Ánh
SAIGON
Hộp Thư 716
Điện-thoại : 23.802

Trong số này :

Giấy phép số 5942/BTT/BC
ngày 14-10-1964

GIÁ BÁO
Mỗi tập : 50đ
Mỗi năm : 500đ

Số **92**

THÁNG SAU

1973

Phát hành ngày 18-6-73

- Xã thuyết
- Gió xuân thổi mát thơ xuân
- Sống tình yêu
- Tình nào ?
- Khoa học và Linh hồn
- Địa ngục
- Trở về
- Tìm về
- Chúa là tất cả
- Than thân
- Những ơn phước Chúa ban cho tôi
- Cảnh cây khô
- Bất lực
- Vào hạ (tùy bút)
- Một ngày đến
- Trang Tuổi Hồng
- Vào Hạ (thơ)
- Có còn tưởng nhớ
- Đêm ăn năn sám hối
- Tôi sẽ không chết
- Pelendo, vị tiên-tri của xứ Congo

Cơn đói kém kinh khủng

THEO nguồn tin mới nhất của các hãng thông-tấn và báo chí, nhiều nước ở Á-châu và Phi-châu đang đứng trước nguy cơ đói kém trầm trọng. Trong một số thành-phố tại Ấn-độ vì đói quá, một số người đã không còn tôn-trọng luật - pháp Quốc-gia, xông vào các cửa tiệm buôn cũng như các tư gia giàu - có, cướp-bóc lúa gạo và súc-vật và bất cứ thứ gì có thể ăn được. Đất-dại nhiều nơi nứt nẻ vì hạn-hán, gia-súc ngã chết từng bầy; nếu trong vài tháng tới đây trời không mưa hoặc không có biện-pháp cứu trợ kịp thời, sẽ có độ 200 triệu người Ấn chết đói. Chẳng những tại Ấn-độ mà một số Quốc-gia khác ở Á-châu như Bangladesh (tức Đông-Hồi

trước đây), Tích-lan, Phi-lật-tân, v.v.. nguy-cơ đói-kém cũng đang xuất-hiện nghiêm - trọng. Tại Tây - Phi, một miền vốn có tiếng là phì-nhiều, nay cũng đang bị nạn hạn-hán đe - dọa. Gần 40 phần trăm gia-súc tại Nigérie, Mali, Chad, Sénégal và 80 phần trăm ở Mauritanie đã lăn đùng ra chết đói.

Thú thật khi đọc những màu tin trên và xem những tấm hình về cảnh đói khổ ở Ấn-độ cũng như cảnh bò lừa ngã lăn ra chết trên những cánh đồng nứt nẻ vì hạn-hán, chúng tôi đã phải rùng mình...

Nhưng hôm nay, chúng tôi muốn trình bày với quý vị độc-giả một cơn đói-kém còn muôn

phần kinh-khủng hơn. Đây không phải là một cơn đói kém về thề xác mà là một cơn đói kém của tâm-linh : đói khát Lời Hằng Sống của Thượng-Đế.

Như một số quý vị độc-giả đã biết, dân Do - thái vốn được Thượng-Đế lựa chọn. Ngài đã giải-phóng họ ra khỏi xứ Ai-cập, đem họ vào xứ Palestine được sửa và mật. Thượng-Đế đã phù hộ họ trong mọi hoàn-cảnh khó-khăn và giải-cứu họ khỏi nhiều kẻ thù hung-bạo. Trực-tiếp có, gián-tiếp có, Ngài đã phán dạy họ nhiều lần, nhiều cách, có khi êm-ái thân-mật như cha với con, có khi thẳng-thắn và nghiêm khắc như quan tòa với tội-nhân.

Lẽ ra, họ phải quý trọng Lời của Thượng - Đế và xem như khuôn vàng thước ngọc cho đời sống họ, nhưng tiếc thay dân Do-thái đã khinh lờn đối với Lời của Thượng-Đế, đã lia bỏ Ngài đề thờ hình-tượng của các Ngoại bang đến nỗi vào năm 785 trước kỷ-nguyên Cơ-đốc, Thượng-Đế đã dùng Đấng tiên-tri A-mốt cảnh-cáo họ rằng : *«Này, những ngày sẽ đến, là khi ta khiến sự đói kém đến trong đất, chúng*

phải là đói về bánh, cũng chẳng phải khát về nước, bèn là về nghe lời của Đức Giê-hô-va. Bấy giờ chúng nó sẽ đi đông-dài từ biển này đến biển khác, từ phương bắc đến phương đông; chạy đi đây đi đó để tìm lời Đức Giê-hô-va mà không tìm được.» (A-mốt 8 : 11-12).

Và lời cảnh - cáo ấy đã trở thành sự thật. 55 năm sau đó, vào năm 730 T. C., quân Assyrie đã đến xâm-lăng miền Bắc xứ Do-thái (lúc bấy giờ gọi là Y-sơ-ra-ên để phân-biệt với miền Nam gọi là Giu-da), chiếm-cứ thủ-đô Samarie, bắt cả vua lẫn dân-chúng Y-sơ-ra-ên giải qua làm phu-tù tại Assyrie và bắt phải chịu đủ mọi cực hình dày-đọa. Bấy giờ người Y-sơ-ra-ên mới than rằng : *« Chúng tôi chẳng còn thấy các ngọn cờ của chúng tôi ; không còn đấng tiên - tri nữa...»* (Thi - thiên 74 : 9). Thật vậy, lúc đó họ mới giác - ngộ và thèm khát nghe Lời của Thượng - Đế nhưng, than ôi, không còn đấng tiên-tri nữa để nói cho họ nghe những Lời vàng ngọc mà trước kia họ đã khinh-khi và bác bỏ. Thật là một cơn đói kém kinh-khủng, không phải đói về cơm hay khát

nước, mà là đói khát Lời của Thượng-Đế.

Thưa độc-giả thân mến. Lịch-sử chỉ là một sự tái-diễn không hơn không kém. Ngày nay, trên đất Việt yêu-dấu của chúng ta, quý vị đi đến đâu cũng đều nghe giảng Tin-Lành, nghe nói đến Kinh-thánh. Hoặc tại các giáo-đường, hoặc qua sách báo hay đài phát thanh. Phải chăng vì sự nghe quá nhiều, đọc quá nhiều ấy khiến quý vị coi thường Lời Vàng Ngọc của Thượng-đế, xem Kinh-thánh bất quá cũng như các sách thường, hoặc chỉ là một trong các tác-phẩm có tính cách đạo đức và luân-lý để răn dạy thế-nhân. Không, thưa quý vị, Kinh-thánh là kho-tàng vô giá mà Thượng-đế dành riêng cho nhân-loại — tạo vật cao quý duy nhất trong muôn loài vạn-vật do Thượng-đế đã dựng nên — đến nỗi Đức Chúa Giê-xu đã xác-nhận rằng : « Con người sống không phải chỉ nhờ cơm (bánh),

song nhờ mọi lời phán của Thượng-đế — tức là Kinh-thánh. » (Ma-thi-ơ 4 : 4).

Tiếc thay, vì sự coi thường Lời của Thượng-đế mà ngày nay Kinh-thánh đã biến mất trong một số quốc-gia. Tại các nơi ấy, đầu người ta có khao khát Lời của Thượng-đế đến đâu cũng không dễ gì tìm ra Kinh-thánh. Thật là một cơn đói kém kinh-khủng, không phải đói cơm khát nước, bên là đói khát Lời của Thượng-đế.

Rất mong quý vị độc-giả thân mến hãy chú ý đến lời cảnh-cáo trên đây của tiên-tri A-mốt và đừng để đến khi ấy, dù chúng ta có hối tiếc thì cũng đã quá muộn.

R. Đ.

Quý vị nào muốn có Kinh-thánh xin tiếp-xúc với các Hội-thánh Tin-lành tại địa phương hoặc viết thư kèm theo bưu-phiếu cho THÁNH-KINH HỘI, hộp thư 716, Saigon. Chúng tôi sẽ gửi Kinh-Thánh đến cho quý vị.

8 - 7 - 1973

CHÚA NHỰT THÁNH - KINH HỘI

Mong Quý vị Mục-sư, Truyền-đạo và Giáo-hữu nhớ đến Thánh-Kinh Hội mà cầu-nguyện và tán-trợ cho.

KÍNH THƯA CHƯ QUÝ-VỊ ĐỘC-GIÁ

Ngày Đại Hội Tin-Lành Toàn Quốc tại Nha-Trang tháng 5-1973 vừa qua, Quý vị Mục-sư hỏi tôi: Tại sao mấy tháng nay không thấy thơ ông trên Thánh-Kinh Nguyệt-San và Rạng-Đông?

Xin chân-thành kính đáp: Nhân ngày Mồng Một Tết Quý-Sửu 1973, tôi viết xong bài thơ Xuân bỏ vào túi áo, rồi lên ngựa sắt phóng như bay đến nơi đã định, thì than ôi bài thơ «Bất Tri Hà Xứ Khứ». Từ đó đến nay, tôi chưa viết bài thơ nào cả. Mấy câu dưới đây là tức Bài Thơ Xuân bị gió bay mất.

GÍO XUÂN THỜI MẤT THƠ XUÂN

GÍO Xuân thổi mất bài thơ,
Thi-nhân trong dạ thẩn-thờ xiết bao!
Thơ Xuân bay đến phương nào,
Khách Xuân ai được, xin trao mọi người.
Đầu Xuân thưởng-thức thơ chơi,
Thơ Xuân bay khắp chân trời Việt-Nam.

Mục-sư LƯU-VĂN-MẠO
Xuân Quý Sửu 1973

SÓNG

TÌNH YÊU

* TRẦN TRỌNG LUẬT

N GÀY nay nhiều người tỏ ra rất thiện cảm với Tin-lành chẳng phải vì tín lý Cơ-đốc-giáo ảnh hưởng tốt trên họ nhưng vì họ cảm phục cách thể sống của người tín-đồ Cơ-đốc. Những cuộc sống phi thường của Martin Luther King, của Albert Schweitzer... Những Cơ-đốc-nhân nhiệt thành, dâng trọn đời sống mình phục vụ nhân loại đã thể hiện được tình yêu của Thiên Chúa trong sứ mạng yêu thương mà mỗi người Cơ-đốc có bổn phận tham dự.

Đề cập đến Cơ-đốc-giáo là đề cập đến Đức Chúa Giê-xu Cơ-đốc. Khởi điểm của niềm tin Cơ-

đốc là hình ảnh lịch sử của người mang tên Giê-xu; một người đã sinh ra, trưởng thành, đau khổ và chết như mọi con người bình thường ở đời.

Nhưng vượt lên trên những đặc điểm. Người tín hữu Cơ-đốc tin rằng chính Con Người mang tên Giê-xu đó là Thượng-đế. Nếu Chúa Giê-xu Cơ-đốc không phải là Thiên-Chúa hiện hữu ở thể-gian trong thân xác con người thì Cơ-đốc-giáo phải sụp đổ và Cơ-đốc-giáo lúc đó cũng chỉ là một tôn giáo với một số tư tưởng cao đẹp, một nền đạo đức hợp thời nhưng điểm đặc thù cơ bản của nó sẽ không còn nữa.

Nền tảng của niềm tin Cơ-đốc là Thánh-kinh — Quyển sách chứa đựng lời của Thiên-Chúa mặc khải về Ngài và chương-trình của Ngài cho nhân loại. Kinh-thánh chứa đựng những bằng chứng về một người bình thường có thể chấp nhận mà không bóp chết lý trí của mình về hình ảnh của một Thiên-Chúa của tình thương. Chúa Giê-xu Cơ-đốc là Thiên-Chúa. Đây là điều rõ ràng vì Người đã tự-ngôn quả quyết và vững vàng — Cá tính của Người siêu-việt — Người cư-xử như một khách lạ từ một thế giới khác — Sức mạnh và sự khiêm nhu của Người ; sự công bình và lòng nhân ái của Người không thể hiểu được ; Người săn sóc trẻ thơ và yêu thương kẻ nghèo — Sự tự chế và đức hy sinh của Người vượt lên trên mọi người ở đời — Và điểm quan trọng là cái chết phũ phàng mà nhân loại đối-xử với Người đã không chôn vùi cuộc đời và danh tiếng của Người ở trần gian. Chúa Giê-xu Cơ-đốc đã sống lại và sự phục-sinh của Người là bằng chứng hùng hồn nhất về thần tính của

Con Người mang tên Giê-xu. Giê-xu Cơ-đốc chính là Thiên-Chúa ở đời ; Ngài đã sống giữa cuộc đời như một hình ảnh của tình yêu đích thực.

Ngày nay nếu chúng ta đã chấp nhận Giê-xu chính là Thiên-Chúa là Đấng Cứu-thế thì thái độ của chúng ta là gì? Có phải chỉ cần an nghỉ trong niềm tin đó? Không. Vì khi đã tin Giê-xu là Người mang thần thánh của Thiên-Chúa chúng ta phải hiểu rõ bản chất việc làm của Ngài. Ngài xuống trần gian đau khổ này với mục đích gì? Kinh-thánh nói « Người đến thế gian để cứu kẻ có tội » Giê-xu người Do-thái là Đấng Cứu-thế từ trời mà mọi người chúng ta là tội nhân cần

ĐINH CHÁNH :

Trong tập báo Rạng-Đông tháng 5-1973, số 91, trang bìa 2 xin sửa lại là Tháng Năm thay vì Tháng Tư, ấn công đã sơ-sốt quên đời chữ.

Xin chân-thành cáo lỗi cùng chư Quý Độc-giả bốn-phương.

R. Đ.

phải đến với Ngài để nhận sự cứu chuộc ấy. Chúng ta cần phải được tẩy rửa tội ác để hiệp thông trở lại với Thiên-Chúa thánh khiết. Chúng ta cần phải được phóng thích khỏi lòng vị kỷ và cần có sức mạnh để sống-tình-yêu. Sống-tình-yêu là yêu thương mọi người; bạn cũng như thù, yêu tha nhân như chính mình. Tha nhân bây giờ không là địa ngục nhưng là đối tượng để sống-tình-yêu. Người chỉ có thể sống-tình-yêu khi tìm lại được giá trị đích thực của mình (one's true self identity). Giá trị đích thực của con người là hòa bình, là sự hiệp thông với Thiên-Chúa. Giá trị của một tác phẩm không thể tách rời khỏi tài năng người nghệ sĩ. Phủ nhận sự hiện hữu của tác giả là phủ nhận giá trị của tác phẩm nghệ thuật. Con người được tạo dựng theo ảnh tượng của Thiên Chúa. Khước từ Thiên-Chúa là khước từ giá trị đích thực của chính mình. Phục hồi lại giá trị đích thực cho con người chính là ý nghĩa của sự cứu rỗi. Đây chính là lý do mà Chúa Giê-xu Cơ-đốc đã đến thế gian. Ngài đến để

phục hồi giá trị cho chúng ta bởi sự chết và sự phục sinh của Ngài. Ngài đã đến vì tình yêu. Ngài đã sống tình yêu.

Là một Cơ-đốc-nhân, chẳng những vì chúng ta tin Chúa Giê-xu Cơ-đốc là Con Thiên-Chúa, là Đấng Cứu-thể của chính mình, là Đấng phục hồi giá trị đích thực của chính mình. Cơ-đốc-giáo không phải chỉ là những nghi thức. Cơ-đốc-giáo đòi hỏi hành động, một sự dẫn thân: Sống-tình-yêu — « Chúng ta hãy yêu nhau: Vì Thượng-đế là tình yêu: và vì người nào yêu thì sanh từ Thượng-Đế, và biết Thượng-Đế. Người nào không yêu thì không biết Thượng-đế là tình yêu ».

TRẦN TRỌNG LUẬT

Thơ

Tình Nào ?

Đến với bạn, tình yêu nào đẹp nhất?
Giữa cuộc đời bằng vật chất phù hoa,
Có phải chăng nhan sắc diễm ngọc-ngà ?
Tình yêu ấy chắc cho là bất diệt.

Nay tâm giao với mỗi tình bạn thiết?
Dám vì nhau không tiếc của riêng mình,
Đời êm trôi, thề trọn nghĩa ba-sinh.
Ôi! đẹp quá một tâm tình tri kỷ.

Nếu ngày mai dung nhan mình xấu xí,
Hoa bướm kia đã rữa nhụy hương tàn.
Nỗi nhọc nhằn thay đổi nét kiều-sang
Còn yêu nữa hay vội vàng phản-bội ?

Chữ tâm-giao một sớm chiều thay đổi,
Khi trắng tay mang lừa dối cho nhau,
Ruồi còn vương khi thốt có tanh tao,
Gan không mặt kiến nào thềm men đến.

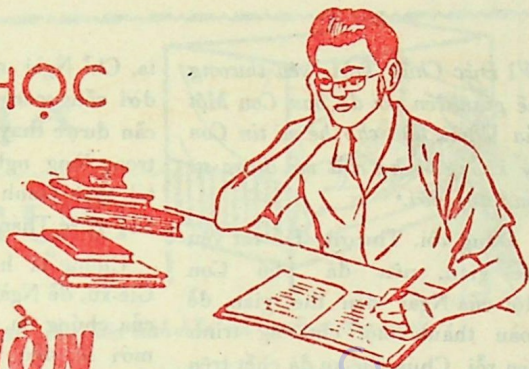
Ôi! Chán ngán, tình đời như màng nhện,
Tình phù-du chừ chợt đến rồi đi.
Trong Jêsus tình thương mới bất di,
Bạn hãy đến và quì bên thánh giá.

Ngài cầu nguyện cho người mềm si-vả,
Và chết đi cho ta sống hôm nay.
Thương chúng ta là những kẻ giết Ngài.
Cao quý quá, vinh thay Jêsus Christ.

KHOA HỌC

Và

LINH HỒN

KHOA học ngày nay đã tiến bộ quá nhiều dường như đã cung ứng đầy đủ mọi nhu cầu vật chất cho đời sống con người. Thời đại hiện nay mang tên tân tiến, con người đã bước vào vũ trụ bao la, đã lên đến cung trăng, nhiều sự huyền bí đã được khám phá. Khoa học dường như đã giải đáp được tất cả, nhưng không giải đáp được vấn đề tội lỗi của con người. Khoa học ở thế kỷ này đã thay đổi nhiều so với các thế kỷ trước, nhưng con người vẫn không thay đổi, nghĩa là tội lỗi của con người, trong mọi thời kỳ, dù thời đại mới hay cũ đi nữa thì vẫn còn, không hề chấm dứt, hiện nay tội lỗi đang lan tràn.

Vua Đa-vít đã nói : ‘ Kìa, tôi sinh ra trong sự gian ác, mẹ tôi đã hoài thai tôi trong tội lỗi.’

Như vậy không lẽ Thượng Đế là Đấng dựng lên vũ trụ, và mọi sự, vẫn đề yên cho tội lỗi lan tràn ? — Không đâu, Thượng Đế cũng quan tâm lắm chứ, vì thấy con người không làm sao tự lực giải thoát mình khỏi những tội lỗi mà ma quỷ gieo rắc vào linh-hồn họ, cho nên, Ngài đã hoạch định một chương trình cứu chuộc linh hồn loài người qua chính Con Một của Ngài, là Chúa Giê-xu. Một câu vĩ đại nhất trong Thánh kinh nói lên sự yêu thương thể gian của Thượng Đế :

• Vì Đức Chúa Trời yêu thương thế gian đến nỗi đã ban Con Một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất mà được sự sống đời đời.

Đúng rồi, Thượng Đế rất yêu thế gian, nên đã phó Con Một của Ngài đến thế gian, để hoàn thành một chương trình cứu rỗi. Chúa Giê-xu đã chết trên thập tự giá, vì tội lỗi của chúng ta. Cho nên chúng ta cần tiếp nhận Ngài vào lòng ta, cần có Ngài để thay đổi đời sống của

ta. Chỉ Ngài mới có thể tái tạo đời sống con người, con người cần được thay đổi hoàn toàn từ trong lòng nghĩa là phải được tái sanh (sanh lại một lần nữa bởi Đức Thánh Linh).

Chúng ta hãy đến với Chúa Giê-xu, để Ngài đổi mới tấm lòng của chúng ta, và một đời sống mới sẽ đến với chúng ta, nếu chúng ta thuộc về Ngài. Đó là điều mà khoa học không sao làm được.

TRẦN THỊ TUYẾT NGÀ

BUỔI SÁNG VÀ LỚP HỌC

Áo lụa thắt nơ hồng
Hiền như một dòng sông
Nắng vàng lên bím tóc
Tay sách vở thơm nồng

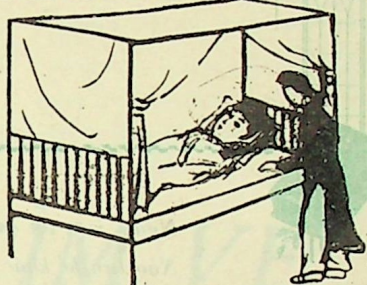
Bé đi, trời mây xanh
Soi bóng nắng vàng hanh
Phất phờ tà áo nhỏ
Đàn bướm về bay quanh

Tóc nghiêng nghiêng vai gầy
Mực lấm dầy đôi tay
Bé tròn môi xinh đọc
Bài học - làm người ngay .

NGUYỄN TRƯỜNG TẤN SĨ

(Tam-Kỳ)

ĐỊA NGỤC

• Ô, ma-qui đến kéo linh-hồn tôi xuống địa-ngục. •

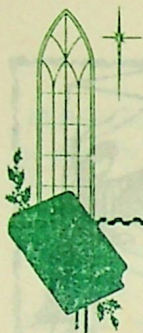
CÔ A-mác mắc bệnh trầm-trọng đến nỗi khó có thể kéo dài sự sống ! Cô được ba mẹ giáo-huấn theo đường-lối và cách-thức của thể-gian, nên đã xa cách chân-lý của Thượng-Đế. Bây giờ, cô đang nằm hấp hối, chung quanh cô là những người bạn trẻ — những người đã từng cùng cô say-dắm trong những thú vui của tội-lỗi. .

Cô gái bất-hạnh này gọi ba đến và trước mặt mọi người cô nói : ‘ Lòng của ba thật là đen-tối như địa-ngục, nếu ba đã dùng thì-giờ cãi lộn với mẹ để hướng dẫn con đến sự cứu-rỗi của Chúa Giê-xu, thì chắc con đã được cứu. ’

Kể đó quay sang các bạn, cô khuyên nhủ họ : ‘ Các bạn đừng chống tôn-giáo như tôi. Đừng làm những điều mà tôi đã làm. Đừng say đắm trong những thú vui của địa-ngục trần-gian này ! Ô, nếu tôi chỉ được báo trước những sự nguy hiểm... ’ Đột nhiên cô la lên : ‘ Ô, ma-qui đến kéo linh-hồn tôi xuống địa-ngục !... Tôi hư mất — hư mất đời đời ! ’

Cô đã chết.

LINH - LỰC
(Trích dịch)

Trừ Hê

Ngày xưa tôi phạm tội nhiều
Nào lừa kẻ khác tự kiêu hãnh mình
Tôi ngày ăn nhậu linh đình
Nào cờ bạc nghiện nào sinh chửi thề
Giam hồn vào chốn u-mê
Bỏ nơi thờ phượng chiều về ý riêng
Chẳng còn nghĩ Đấng thiêng liêng
Thánh Kinh quên lãng lời khuyên chẳng cần
Bỗng hôm tai nạn gãy chân
Tình cơn ác mộng lại gần Thánh Linh
Lạ lòng phép Chúa hiền linh
Bỏ đường lối cũ đáng mình Chúa Cha
Đọc Kinh Thánh, hát Thánh Ca
Trở về bề Thánh chan hòa tình yêu
Từ đây sáng sớm trưa chiều
Tôi luôn nhờ Chúa dắt dìu tâm linh
Đề đời sống được hiền vinh
Làm con cái Chúa đức tin vững bền.

Vùng cận tuyến K.B.C. 4569 Hành-Quân

TỔNG TỬ LANG

Mến tặng Trung úy H.

TÌM VỀ...

Kính thưa Quý vị,

TÔI là một quân nhân thuộc Tiểu-khu Vĩnh-bình.

Trước đây tôi là người ngoại đạo, vì gia đình tôi là đạo Phật, tôi là con vì hấp thụ sự tín ngưỡng của gia đình, nên tôi thường tìm hiểu qua các lễ đạo để tìm một lối thoát, nhưng sự hiểu biết nhỏ nhoi của tôi không đem lại cho tôi một niềm tin thỏa đáng.

Cho đến hôm nay tôi được dịp theo học khóa CC1 Quân Y tại Quân y viện Trương bá Hân. Ở đây tôi lại may mắn được biết Chúa.

Nguyên ngày 15-09-1972 có quý bà trong Ban Phụ nữ Hội Thánh Tin Lành Ba-xuyên, đến để giảng đạo. Với óc hiểu kỳ sảo cố, và nhận thấy lời trong Kinh Thánh rất hữu lý, nên từ đó tôi lại nhờ quý bà chỉ dẫn thêm.

Lần đầu tiên tôi được đến nhà thờ để dự lễ nhóm, tôi rất lấy làm bỡ ngỡ trước sự tiếp đón thật nồng hậu của ông. Truyền đạo chủ tọa Hội thánh và các tín hữu, tôi thấy bầu không khí của buổi thờ phượng thật vui vẻ và cởi mở. Nên từ đó tôi thấy một nguồn vui mới lạ đến với tôi, và cuộc sống tôi đã bắt đầu chuyển hướng. Rồi kể từ hôm ấy niềm tin được lớn dần trong tâm hồn

Tôi nhìn bạn :

— Năm nay tao “ ra trường ”
sớm đó mày.

— Thiệt hôn ? ... Cố tranh đấu
thử coi mày. Buồn ghê đó, đầu
năm đã nghe mày báo tin.

— Người ta đến lớp 12 mới ra trường, còn tao thì lớp 9, mày thấy “ siêu ” hôn ? Cả hai cùng cười, tôi không biết rõ cái cười của hai đứa mang ý nghĩa gì... Có lẽ bây giờ tôi không còn mang mặc cảm và hay bị quan như trước kia. Tôi có Chúa, tôi sống vui và bình thường như mọi người dù đời sống của tôi theo mắt con người có vẻ như là bất hạnh. Đôi khi tôi muốn trở về với vô tư hồn nhiên của ngày thơ ấu vì càng lớn đời sống tôi càng phức tạp — Tôi đang mang tâm trạng của một kẻ mới lớn sắp bước vào đời.

Nó lặp lại lời nói lúc này :

— Buồn há mày. Nghỉ học rồi
mày tính đi làm gì ? Học lỡ dở
như tội mình thì biết làm cái gì
bây giờ ?

Tôi không trả lời nó. Tôi đã nhất định rồi, nghỉ học xong tôi sẽ đi làm, một nghề tầm thường và dĩ nhiên lương tháng không là bao nhiêu — tương đương với cô giáo trường làng.

Tôi thích quay về với ngày xưa thời thơ ấu của tôi dù không có gì hoa mộng nhưng sao nó vẫn đáng yêu vô cùng. Tôi nhớ có lần chị bạn bảo : “ Mày ít sống về nội tâm, người như mày thật sung sướng ”. Nhưng chị ấy có biết đâu bắt đầu từ đó, từ mùa hè năm đó cái vô tư đã dần biến đi — tôi không còn là tôi của ngày xưa nữa...

Tình yêu đã đến với tôi như một thoáng mây bay êm đềm. Lần đầu tiên với những xuyên xao rung động nhẹ nhàng tôi không ngờ nó đã hằn sâu vào tim óc... Và hôm nay trước một ngã rẽ trong cuộc đời tôi nhớ đến thật nhiều. Tôi thích sống bình dị, tôi không bao giờ dám mơ ước cao xa ngoài ý Chúa. Bây giờ tôi chợt âu lo và tưởng chừng chuyện tình yêu của

tôi xảy ra như tôi đã lỡ bước vào một cuộc phiêu lưu vô định...

Thế nhưng tôi vẫn yên ả trong sự bảo bọc của Chúa Jê-sus. Từ lúc quay về với Ngài đến giờ tôi đã kinh nghiệm và biết rằng mọi sự đều nằm trong ý Chúa — Ý Chúa với đời sống tôi là như thế và tôi phải rất vui cúi đầu vâng phục. Cuộc đời tôi nằm trong tay Chúa, tôi tin Chúa không bao giờ bỏ tôi vấp ngã một mình. Và dù sống ở hoàn cảnh, địa vị nào tôi vẫn là đứa con yêu của Chúa — Chúa mãi mãi yêu tôi và tôi mong

mình sẽ mãi khẳng khít trung thành với Ngài.

— Thôi tao về nhà mày. Đừng buồn, biết đâu mày vẫn được tiếp tục học với tao...

Tôi cười tiển nó ra cửa :

— Ờ... có lẽ... đề xem sao...

Một ngày lại sắp qua đi, tôi quay vào với khúc hát : " Thật hơn kim ngân châu báu là Chúa Jê-sus. Lòng con yêu thương Chúa quý gấp mấy kho tàng. Thà có Jê-sus hơn hết..." Tôi mỉm cười với niềm tin yêu tha thiết nơi Cứu Chúa.

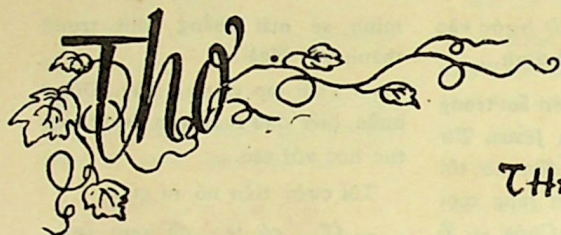
NGUYỄN THANH MỸ

BUỔI CHIỀU VÀ GIẤC NGỦ

*Chim trên tàn cây cao
Ru bé vào giấc mơ
Cỏ đồng xanh, hoa nở
Cỏ suối hiền lao xao
Chiều gió lên ngây ngây
Tay ngắt cánh hoa lụi
Mùi hương thơm tuổi nhỏ
Đẹp như một ngày dài*

NGUYỄN TRƯỞNG TẤN SĨ

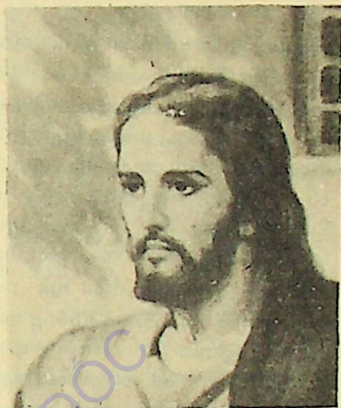
(Tam-Kỳ)

THÂN THÂN

Thân tôi đây sanh ra nhiều bất-hạnh
Vè diêm-kiều so-sánh chẳng bằng ai,
Tôi vẫn biết cuộc đời nhiều chướng ngại
Nhưng làm sao? tôi lại phải trải qua
Ôi! tui phận thân tôi nghèo, côi cút
Thiếu tình thương của cha mẹ nuông chiều
Và giờ đây tôi bơ vơ hiu-quạnh
Nghĩ rằng mình biết nương-dựa vào đâu?
Tôi chấp tay nguyện-cầu cùng Cứu-Chúa
Lạy Chúa ôi! thương con kẻ lạc loài
Xin giúp con thắng mọi nỗi khó-khăn
Và cho con biết nương cậy vào Ngài
Đề từ đây, con thấy lòng thơ-thái
Hồn con đây xin giao trọn cho Ngài
Con luôn nghĩ Chúa thương con nhiều lắm
Tiếp nhận con làm con-cái của Ngài
Khác nào cha thương-xót con mình vậy
Và vì thế nên, lòng càng hăng-hái,
Dẫu thế nào cũng chẳng dám trách ai
Con cố quên, trao tất cả cho Ngài
Là nguồn sống, là Chúa Cha từ-ái!

những ân phước của **CHÚA BAN** **CHO TÔI**

NHỮNG anh chị đã lập gia đình, và đã đi xa, gia đình chúng tôi còn lại ba chị em, chị Bình, tôi và em Lộc, Ba Mẹ tôi có thể gọi là những tín-hữu sốt sắng nhất.

Riêng tôi đã sống những quãng đời thật là sung sướng và thoải mái trong vòng tay yêu thương của Ba Mẹ tôi.

Tôi có mặt thường xuyên trong những buổi học Kinh-thánh, Trường Chúa-nhật, và năm nào cũng vậy, cứ đến dịp lễ Noel là tôi cố gắng tập hát thật hay, để tôn vinh CHÚA trong dịp lễ Giáng-sinh, tôi đã trải qua từng ban, từ ban Thiếu-nhi, Thiếu-niên và bây giờ tôi là một Thanh nũ của ban Thanh niên Tin-lành.

Tôi đã sống trong khuôn khổ gia đình, và làm tất cả những điều mà Ba Mẹ tôi cho là tốt đẹp, lúc trí óc còn non nớt thì tôi vẫn tự hào rằng hát hay, thuộc Kinh-thánh lầu lầu, là điều tốt, chắc hẳn là Chúa đẹp lòng.

Từ khi trưởng thành, lúc hiểu biết, tôi bắt đầu thay đổi tư tưởng, những hành động trong quá khứ của tôi, đi nhà thờ mỗi Chúa-nhật, học Kinh-thánh, tôi cho là những thói quen; phải, những thói quen, mà nếu bỏ đi sẽ làm cho mình khó chịu không ít, tôi cảm thấy lòng mình buồn bã như đánh mất một vật gì, trong giờ thờ phượng không

còn tìm thấy niềm tin nữa, những giờ đổ Kinh-thánh không làm cho tôi thấy hào hứng như trước nữa, tôi thấy mình không có được sự bình an nội tâm, và cố tìm một việc gì để bù lấp khoảng trống ấy, tôi lao mình trong những cuộc vui, xem hát, đánh bạc, những điều mà một người tin kính CHÚA không dám hành động như thế. Nhưng riêng tôi, tôi đã thử tất cả, và càng ngày tôi càng thấy mình cách xa với CHÚA.

Tôi như chờ đợi một việc gì sắp xảy đến, tôi biết mình đã phạm tội, nhưng sao tôi không thể tự mình thay đổi, lúc tôi hoàn toàn tuyệt vọng, thì những chuyện buồn lại dồn dập xảy đến, gia đình tôi xảy ra sự bất hòa

luôn luôn, hằng ngày tôi đau đớn khi phải chứng kiến cảnh Ba Mẹ tôi to tiếng với nhau, và cũng ngạc nhiên khi thấy tình tình Mẹ tôi thay đổi, người đàn bà mà lúc nào cũng chỉ biết chịu chồng thương con, ngày xưa khi Ba tôi to tiếng Mẹ tôi chỉ biết khóc mà thôi.

Trong lúc tinh thần tôi bị khủng hoảng đến cực độ, tôi chỉ biết khẩn cầu CHÚA giúp đỡ tôi mà thôi.

Tôi kêu gọi CHÚA trong lòng, CHÚA ôi! tại sao gia đình con xảy ra như thế này, có phải vì tội lỗi của con, và Ngài muốn cảnh-tỉnh con, lạ CHÚA xin tha tội cho con, xin giúp đỡ con trong hoàn cảnh này...

Tôi cầu nguyện CHÚA thật nhiều, cầu CHÚA thương xót đến tôi, niềm xúc cảm dâng lên trào ra đôi mắt, những giọt nước mắt ấm xóa sạch những muộn phiền trong tôi, nước mắt như một cơn mưa ân phước chớp nhoáng lôi tôi ra khỏi những điều xưa cũ.

Bây giờ CHÚA đã đổi mới tôi, tôi đã tìm được niềm tin nơi CHÚA cũng như sự bình-thản

trong tâm hồn, lòng tôi không còn là khoảng trống ghê rợn nữa, mà CHÚA, chính CHÚA đã ngự trong lòng tôi.

Tôi bắt đầu thấy say mê đọc Kinh-thánh hơn lúc nào hết, và rất sung sướng khi nhận được những sự dạy dỗ mới trong lời của Ngài.

• Vì CHÚA sửa trị kẻ Ngài thương yêu, hễ con nào Ngài nhận thì Ngài cho roi cho vọt • Con vui mừng trong tình thương của Ngài.

Chỉ còn vài tuần nữa là đến ngày kỷ niệm CHÚA Giáng-sinh, trời đã vào Đông, sương mù phủ đầy trên cảnh vật, mùa Đông đã đến, tôi thì thăm, và tự nhủ trong lòng, cũng mùa đông như thế này thuở xưa, khi loài người đã phạm tội, Đức Chúa Trời vì lòng yêu thương đã ban Con Một của mình là Cứu-Chúa Jê-sus-Christ xuống thế gian để làm giá cứu chuộc loài người, Ngài đã hạ sinh nơi thấp hèn, đã đổ huyết mình ra trên Thập-tự-giá để xóa sạch tội lỗi chúng ta, thật cảm tạ ơn Ngài.

TỊN LÀNH

Tôi mở lòng mình ra cầu nguyện. Lạy Chúa là Đấng Thánh, Đấng chân thật, Đấng đã chết vì tội lỗi của nhân loại, Ngài là Cứu-Chúa của con, của tất cả mọi người, Ngài đã tha thứ tội của con, đổi mới lòng con, riêng con, tự biết mình không đáng gì trước mặt Ngài.

Lạy CHÚA, xin Ngài luôn sống trong con, sửa trách những khi con lầm lỗi, để Danh Ngài được sáng qua cách sống của con hằng ngày. Nhân Danh Cứu - Chúa Jê-sus-Christ. Amen.

NGUYỄN-THỊ-BUÔNG

KBC 6631-LB

gốc khác tránh đạn. Tiếng gào thét lẫn tiếng nổ vang trời dưới hỏa lực địch bắn trả cách hùng hậu.

Lệnh xung phong thứ hai bắt đầu. Tôi chỉ kịp cầu nguyện Chúa thật khẩn thiết và khom mình chạy lên giữa những tiếng nổ xé bên tai. Bỗng chân tôi vấp phải 'cành cây khô' mà bom đạn đã làm gãy từ độ trước, chưa kịp ngồi dậy... Ầm... Tiếng nổ quá gần, tôi tưởng như đầu bị nứt ra, khói tỏa mịt mù, tôi định rằng mình đã bị thương nặng lắm, nhưng khi sờ lại tôi chỉ bị những mảnh xoàng của trái phá B40 ghim vào áo giáp và chân, tôi nhìn lên và chợt rùng mình, thì ra trái phá ấy đã ghim vào thân cây phía trước nỏ toét ra, nếu tôi không té xuống thì đã đến bám vào gốc cây và những gì đã xảy ra chắc quý vị đã biết, thật rùng rợn. Chúa đã dùng 'cành cây khô' để cứu tôi. Ha-lê-lu-gia. Chúa đã đắc thắng — Đấng Christ đã đắc thắng sự chết — Ngài đã thắng sự chết trên Gô-gô-tha, vượt khỏi hầm mộ của thế gian và bây giờ Ngài đã đắc thắng sự chết trên tôi.

Thưa quý vị và các bạn chiến-hữu, từ bấy lâu các bạn vẫn nghĩ — Đã trót sinh ra trong cuộc chiến và là người lính của tuyến đầu, chịu đựng với cam go, đương đầu với ngàn mũi đạn... Cuộc sống mỏng manh quá. Giờ tìm đâu một nguồn cứu rỗi, một đấng che chở nơi thế gian này... Vô vọng !...

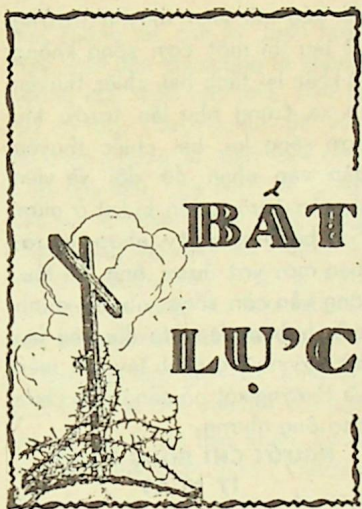
Nhưng thưa các bạn, hãy tìm đến Cứu Chúa Jê-sus là Cứu Chúa của thế gian, ấy là nguồn an ủi của bạn và dưới bóng Ngài bạn sẽ được che chở bởi Cánh Tay quyền năng. Vậy quý vị và các bạn hãy mau dâng mình cho Đấng Christ. Ngài sẽ đắc thắng sự chết trên quý vị cũng như đã đắc thắng sự chết trên tôi. Ngài sẽ biến các bạn từ 'cành cây khô' vô dụng trở thành vật hữu ích cho Ngài.

· Bây giờ không phải tôi sống, mà Chúa sống trong tôi · Ha-lê-lu-gia ! quyền phép Đấng Chí Cao đã đắc thắng tử thần.

NGUYỄN-NAM-HẢI

Long-Mỹ

N GƯỜI hùng trong câu chuyện này là một cặp cứu viên can đảm và là thuyền trưởng của một chiếc thuyền cứu cấp địa phương gồm những thủy thủ gan dạ cùng liều mạng giữa cơn sóng dữ để đến cứu những chiếc thuyền lâm nạn giữa biển khơi.

Hôm đó trời nổi cơn bão lớn và biển động dữ dội, ở tít ngoài khơi có một chiếc thuyền nhấp nháy những dấu hiệu kêu cứu. Lập tức chiếc thuyền cứu cấp được thả xuống lao mình vào

cơn giông tố. Sau những giây phút chống chọi với sóng dữ, chiếc thuyền cứu cấp đã tiến đến gần chiếc thuyền bị nạn. Nơi đây họ tìm thấy

CHỈ CÒN MỘT NGƯỜI TRÊN THUYỀN

Tất cả những người bị nạn trên thuyền trước đó đã được cứu thoát nhờ một chiếc tàu cập sát vào cho mọi người trên thuyền bị nạn nhảy qua. Chỉ còn lại một người trên thuyền : người này không thể nhảy được, vì anh ta bị tàn tật, bất lực. Lối thoát đã mở ra cho các bạn anh nhưng đã đóng lại với anh.

Nạn nhân đáng thương này là một hình ảnh xác thực của loài người chúng ta dưới mắt Thượng-đế. Trong Rô-ma 5 : 6 có chép :

«Thật vậy, khi chúng ta còn yếu đuối (bất lực), Đấng Christ đã theo kỳ hạn chịu chết vì kẻ có tội». Chúng ta không thể làm bất cứ một điều gì để tự cứu mình được.

NGƯỜI LIỀU MẠNG SỐNG

Ngay khi nhìn thấy mọi việc như vậy, viên thuyền trưởng ra lệnh lái chiếc thuyền cứu cấp

đến sát bên chiếc thuyền đang chìm, một sợi dây được quăng lên mé thuyền. Đứng trên chiếc thuyền cứu cấp, viên thuyền trưởng cố chụp lấy hai chân của kẻ tàn tật đang dong đưa trên sợi dây vừa thét gọi anh ta tụt xuống. Nhưng trước những đợt sóng không lồ anh ta quá kinh khủng không dám nương theo sợi dây để tụt xuống, thế là cơ hội quý báu đã mất.

Viên thuyền trưởng vẫn cố nắm chặt sợi dây vì ông biết nếu ông chỉ buông tay một chút nạn nhân sẽ rơi ngay xuống biển. Trong cơn chống chọi đó, sợi dây đã buộc chặt viên thuyền trưởng và nạn nhân lại với nhau. Trong lúc đó, một cơn sóng lớn ập đến xô hai chiếc thuyền xa nhau. Vì không bỏ nạn nhân đáng thương kia được, viên thuyền trưởng đã bị kéo khỏi chiếc thuyền cứu cấp. Một lúc sau cơn sóng đã yên, hai chiếc thuyền tấp vào nhau. Viên thuyền trưởng ở dưới nước bị kẹt giữa hai chiếc thuyền đã phải chịu một sức ép dữ dội. Ông thả sợi dây ra và nạn nhân đã được đám thủy thủ đỡ xuống tàu một cách an toàn. Lúc họ đang loay hoay

để kéo nốt viên thuyền trưởng về tàu thì một cơn sóng không lồ khác lại tách hai chiếc thuyền ra xa. Cũng như lần trước khi cơn sóng lui, hai chiếc thuyền đập vào nhau dữ dội và viên thuyền trưởng vẫn bị kẹt ở giữa. Sau ba lần như vậy, những người bạn mới vớt được ông lên tàu, ông vẫn còn sống nhưng mình mẩy bị bầm dập. Họ dìu ông lên bờ với những cánh tay trĩu mềnh và thương xót cố gắng cứu chữa cho ông nhưng

NGƯỜI CHỈ SỐNG ĐƯỢC ÍT NGÀY

vì vết thương quá nặng nên khó có thể qua khỏi. Con người can đảm đó khiến bạn suy nghĩ chằng? Người biết rõ sự liều lĩnh để cứu kẻ tàn tật đó phải trả bằng một giá và người đã trả bằng mạng sống mình để cứu kẻ tàn tật kia.

«Thật là phi thường», chắc bạn nghĩ như vậy. Tôi cũng đồng ý với bạn. Nhưng câu Kinh-Thánh

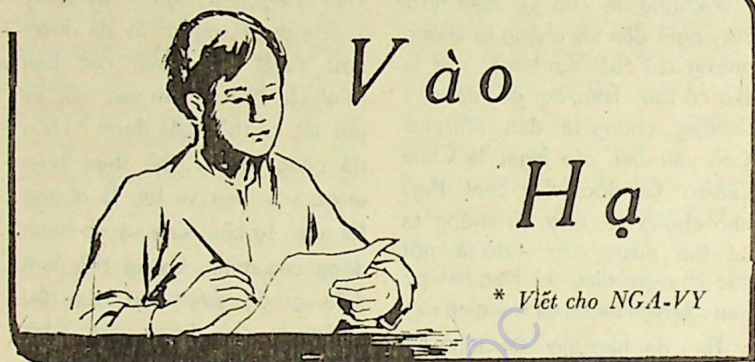
của chúng ta còn kỳ diệu hơn. Hãy nghĩ đến khi chúng ta không những chỉ «bất lực» mà còn là «kẻ có tội». Thượng đế đã yêu thương chúng ta đến nỗi phó Con yêu dấu của Ngài là Chúa Giê-xu Cơ-đốc chịu chết thay cho chúng ta, nhờ đó chúng ta có thể được cứu — đó là một câu chuyện diệu kỳ hơn bất cứ câu chuyện nào trên thế gian này.

Bạn đã bao giờ đặt lòng tin nơi Đấng vì tình yêu đối với bạn đã chịu chết để bạn nhận được «sự sống đời đời» chưa? Thượng đế đã phán với chúng ta một cách rõ ràng qua lời Ngài rằng chúng ta không thể có cách nào để tự cứu mình được — cũng như người tàn tật kia không thể làm gì hơn để cứu chính mình.

Thật vậy, nếu người ấy nhảy xuống được, người ấy đã được cứu thoát cùng với các bạn mình rồi. Nhưng làm sao một kẻ tàn tật có thể nhảy được? Điều đó cũng không thể thực hiện được với bạn và tôi, là những tội nhân tự bẩm sinh và do hành động của mình, không thể làm điều gì để được sự cứu rỗi. Chúng ta chỉ được cứu nhờ một người nào đó — và người đó chính là Chúa Giê-xu. Ngài đã chết để chúng ta được cứu sống, ngoài ra không có cách nào khác. Bây giờ Thượng-đế mời mỗi người chúng ta, không phân biệt ai rằng: «Hãy tin Chúa Giê-xu Cơ-đốc thì Người sẽ được cứu».

Một ngày kia trời mưa lớn, chúng tôi đang lái một chiếc xe hơi chạy trên xa-lô. Đằng trước chúng tôi có một chiếc cam-nhông lớn đang chạy ngược chiều. Khi hai chiếc xe sắp chạy ngang nhau thì chiếc cam-nhông lướt qua một vũng nước bùn, hàng tấn nước bùn văng lên phía trước xe chúng tôi. Trong khi ấy thì tôi cần-thận, chân rà thắng, hai quạt nước trước kính chắn gió cứ chạy đều đều, nhờ trời mưa lớn nên thay vì nước bùn làm đục kính và bẩn xe, thì tấm kính chắn gió của xe tôi lại trong-trẻo hơn bao giờ hết.

Cũng vậy, về phương-diện thuộc-linh, những gì ô-úế cũng được quyền-năng của Đức Thánh-Linh quét sạch; Ngài là Đấng nắm giữ chúng ta trong các nơi trên trời trong Đức Chúa Jê-sus-Christ. Tôi đã học được bài học bước vào chỗ kín-đáo là nơi «bình-khí» chế ra nghịch cùng người sẽ chẳng thành-lợi, và người sẽ định tội mọi lời dấy lên để «xét-đoán». Đức Giê-hô-va phán: «Ta ban cho họ» (Ê-sai 54 : 17).

BUỔI sáng thức dậy, tôi nghe vang bên tai một điệu nhạc đầm ấm, vui vẻ. Đàn chim rộn rã chuyền qua từng cành cây. Hát vang theo tiếng lá rì rào.

Qua khung cửa sổ ánh nắng ngại ngừng rọi vào phòng tôi những vệt sáng yếu ớt, êm dịu.

Không hiểu sao bỗng nhiên tôi lo lắng vô cùng. Nhất là từ tối hôm qua, tôi lại bắt đầu suy nghĩ về cuộc đời mình — một điều mà trước kia tôi chưa hề nghĩ đến — Từ lâu tôi vẫn quan niệm: Con người sinh ra phải sống vội vã, không có gì bí quan, lo lắng cả. Cuối cùng: chết là hết chuyện. Các tôn giáo đặt ra thế giới thứ

hai để ru ngủ những kẻ quá bi quan, mê tin. Còn tôi...

Còn nhớ rõ, hôm qua tôi cùng một người bạn ra phố mua vài quyển sách. Trên đường về, khi ngang qua nhà thờ Tin Lành, có một người mời chúng tôi vào nghe giảng đạo, do dự một lúc, sau đó tôi đã cùng người bạn bước vào nhà thờ.

Ngồi trong nhà thờ với một tâm trạng dửng dưng.

Tôi đưa mắt ngó quanh. Khung cảnh trong nhà thờ khiến tôi rất ngạc nhiên. Không có trưng bày một ảnh, tượng nào đề thờ phượng cả. Khác hẳn hầu hết những tôn giáo mà tôi có dịp giao thiệp.

Tôi bắt đầu chú ý đến lời giảng của vị mục sư. Ông nói về tội lỗi của loài người, sự chết của Con Thượng Đế thế tội cho loài người và về sự đoán phạt (loài người) nếu họ chối bỏ ơn cứu chuộc (của Thượng đế)

Sau buổi giảng, vị Mục sư đến khuyên mời tôi tin nhận Chúa : Tôi viện lẽ chưa hiểu nhiều về đạo để chối từ...

x x

x

Ngồi thẩn thờ một lúc lâu tôi bỗng nhớ đến quyền kinh Tân ước mà vị mục sư đã tặng hôm qua. Tôi chợt có ý nghĩ : chính quyển sách đó sẽ giải toả « phần nào » những lo âu của mình...

Với tay lấy quyển sách trên bàn viết, tôi nghiền ngẫm đọc...

Những công việc kỳ diệu của Đấng Cứu Thế được chép lại làm cho tôi phải suy nghĩ nhiều. Cặp theo đó là những lời hứa chắc chắn về một sự ban cho vô điều kiện, về tình yêu cao cả của Thượng đế. Đó là những lời lạ lùng, huyền nhiệm mà tôi chưa hề được nghe một vị giáo chủ nào nhắc đến.

Qua quyền kinh Tân ước, tất cả hoài nghi của tôi về đời sống con người, về tương lai... đều được giải đáp thỏa đáng. Tôi cảm thấy nhẹ nhàng vui tươi hơn bao giờ hết.

Không còn gì do dự nữa. Lời mời gọi của Chúa lại được nhắc nhở ở Khát-ihj 3 : 20 « Đây ta đứng ngoài cửa mà gõ, nếu ai nghe tiếng ta mà mở cho, ta sẽ vào cùng người ấy... »

Phải, từ lâu rồi tôi đã thản nhiên trước lời mời gọi của Thượng đế. Song vì yêu tôi Ngài vẫn kiên tâm chờ đợi...

Tôi cúi xuống, nghẹn ngào dâng lên Chúa mấy lời ăn năn. Những lời ăn năn tha thiết nhất của một linh hồn tội lỗi xấu xa...

Ngoài kia nắng đã lên cao, ánh nắng rực rỡ chiếu vào phòng tôi những tia sáng tin yêu và hy vọng.

Tôi hân hoan chào đón những ngày hè vui tươi, bên tình yêu vĩnh cửu của Thượng đế.

VẤN ƠN

(nhóm Hưởng Thượng An Giang)

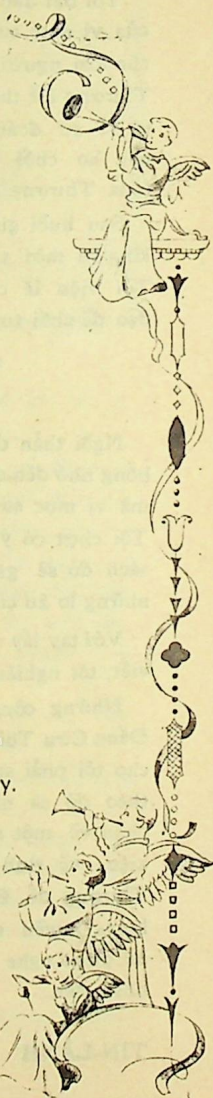
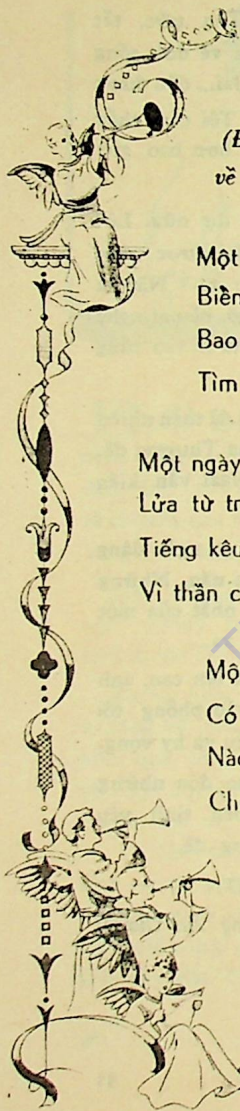
Một Ngày Đến

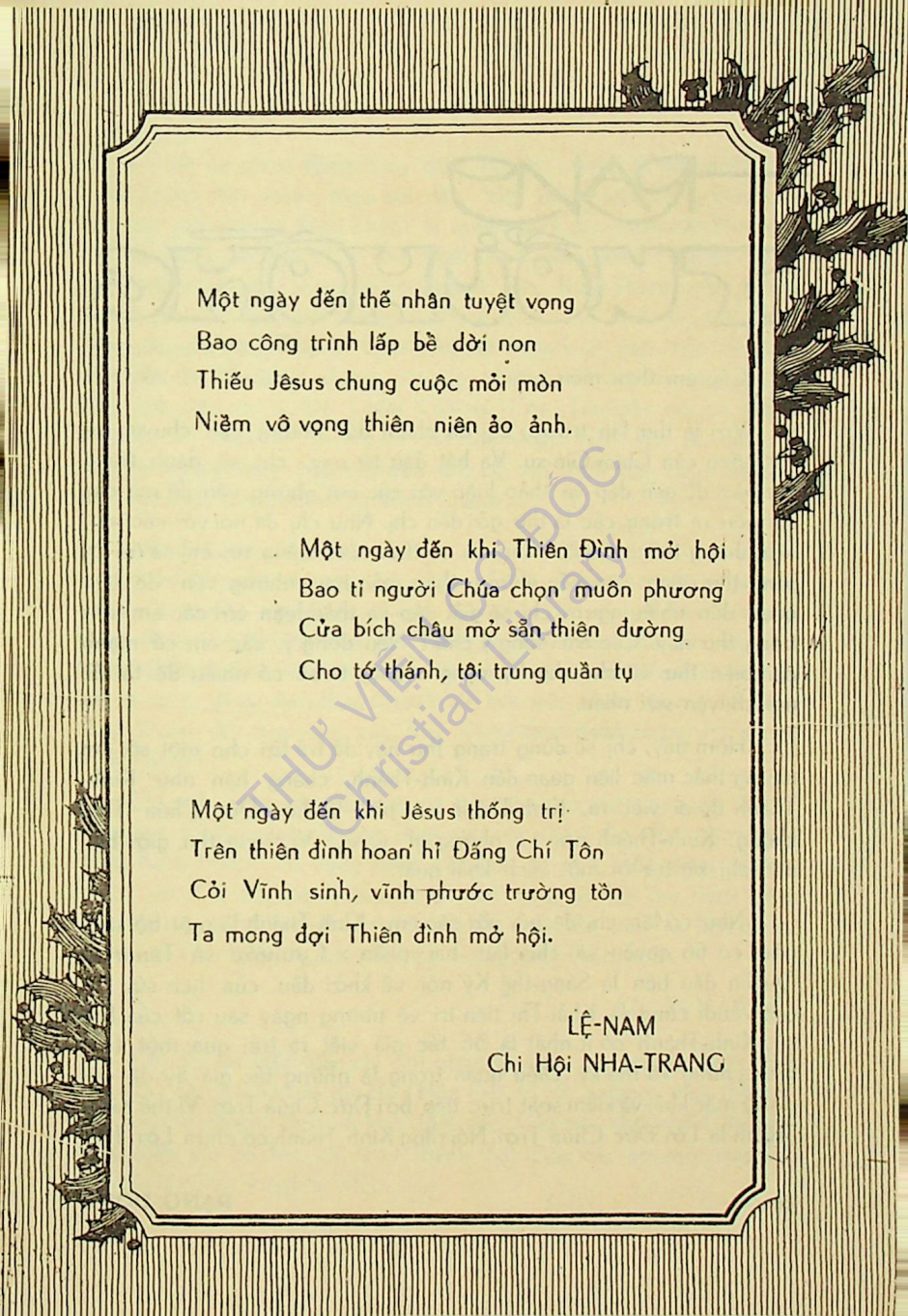
(Đề thân tặng Đại biểu toàn quốc
về dự Hội đồng Tổng Liên Hội 1973)

Một ngày đến, các tầng trời rung chuyển,
Biển hải hùng gào thét kinh thiên
Bao ngôi cao quyền cả ngửa nghiêng
Tìm lối thoát tử thần tận diệt.

Một ngày đến, những lâu đài bốc cháy
Lửa từ trời đổ xuống muôn phương
Tiếng kêu la rên rĩ khắp phố phường
Vì thần chết tung hoành tàn khốc.

Một ngày đến còn ai đứng nài,
Có mong gì chen lấn lợi danh
Nào tiền tài, nào tước lộc đượm hôi tanh
Chung một biển lửa kinh hoàng bùng cháy.

Một ngày đến thế nhân tuyệt vọng
Bao công trình lấp bẽ dờn non
Thiếu Jêsus chung cuộc mỗi mòn
Niềm vô vọng thiên niên ảo ảnh.

Một ngày đến khi Thiên Đình mở hội
Bao tì người Chúa chọn muôn phương
Cửa bích châu mở sẵn thiên đường
Cho tứ thánh, tời trung quản tỵ

Một ngày đến khi Jêsus thống trị
Trên thiên đình hoan hỉ Đấng Chí Tôn
Cỏi Vĩnh sinh, vñnh phước trường tồn
Ta mong đợi Thiên đình mở hội.

LÊ-NAM
Chi Hội NHA-TRANG

TRANG TUỔI HỒNG

Các em thân mến,

Với lá thư lần trước, chị đã chấm dứt những câu chuyện về đời sống của Chúa Giê-xu. Và bắt đầu từ nay, chị sẽ dành trang thư này để giải đáp và thảo luận với các em những vấn đề mà các em nêu ra trong các lá thư gửi đến chị. Như chị đã nói với các em, nếu những thắc mắc của các em có tính cách riêng tư, chị sẽ trả lời bằng thư riêng, còn nếu những thắc mắc hay những vấn đề liên quan đến nhiều người chị sẽ giải đáp và thảo luận với các em trên trang thư này. Các em đồng ý chứ? Nếu đồng ý, các em cứ mạnh dạn biên thư về cho chị, hy vọng chúng ta sẽ có nhiều đề tài để nói chuyện với nhau.

Hôm nay, chị sẽ dùng trang thư này để trả lời cho một số em những thắc mắc liên quan đến Kinh-Thánh, chẳng hạn như Kinh-Thánh do ai viết ra, Kinh-Thánh có phải là Lời Đức Chúa Trời không, Kinh-Thánh nói về những gì v. v... Vì trang thư giới hạn nên chị xin trả lời một cách khái quát.

Như có lần chị đã nói với các em, Kinh-Thánh là một bộ sách gồm có 66 quyển và chia làm hai phần : Cựu-ước và Tân-ước. Quyển đầu tiên là Sáng-thế Ký nói về khởi đầu của lịch sử, và sách cuối cùng là Khải-Thị tiên tri về những ngày sau rốt của lịch sử. Kinh-Thánh có ít nhất là 36 tác giả viết ra trải qua một thời gian chừng 16 thế kỷ. Điều quan trọng là những tác giả ấy đã viết do sự mặc khải và kiểm soát trực tiếp bởi Đức Chúa Trời. Vì thế Kinh-Thánh là Lời Đức Chúa Trời. Nói rằng Kinh-Thánh có chứa Lời Đức

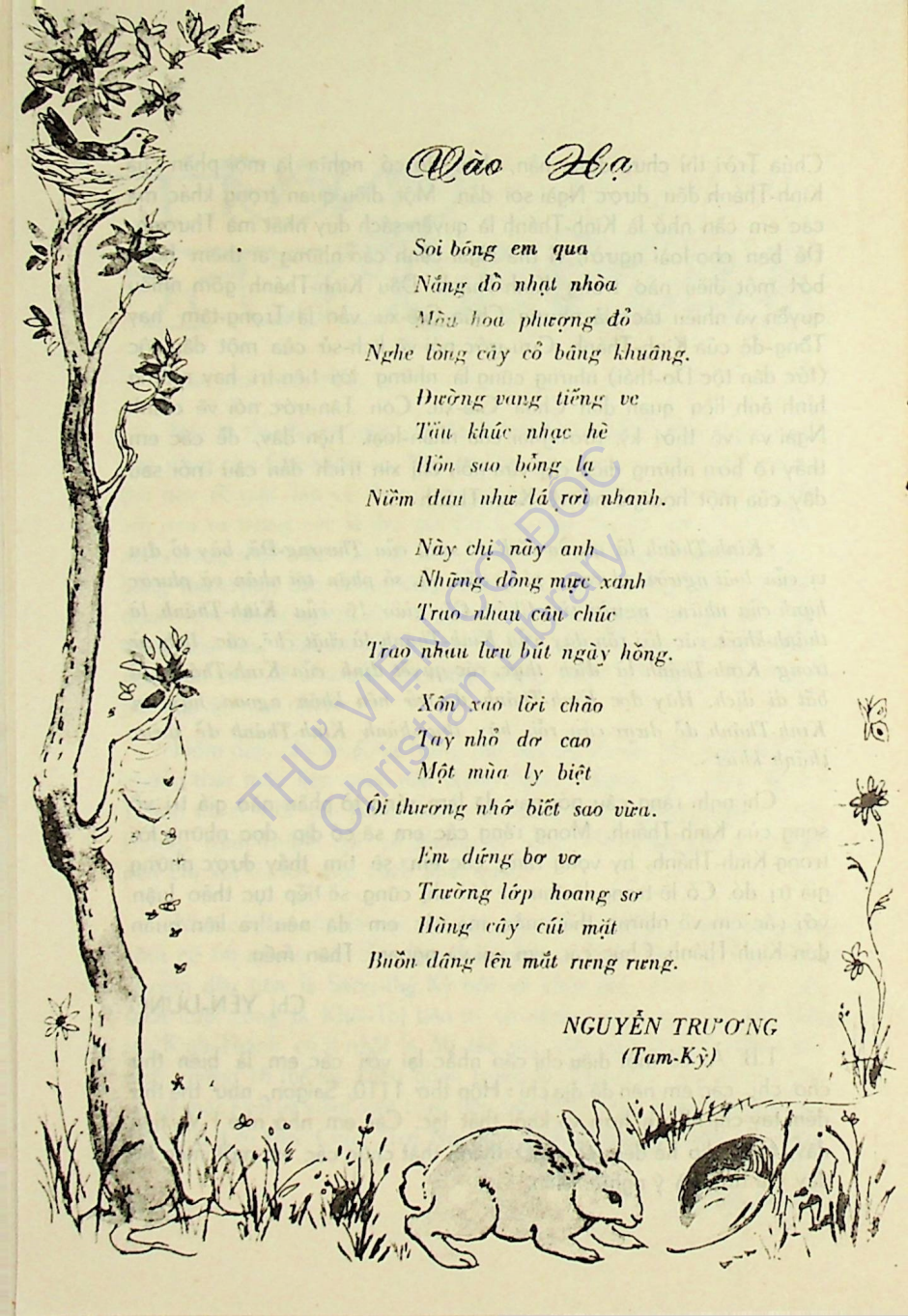
Chúa Trời thì chưa đúng hẳn, điều đó có nghĩa là mọi phần của Kinh-Thánh đều được Ngài soi dẫn. Một điều quan trọng khác mà các em cần nhớ là Kinh-Thánh là quyền sách duy nhất mà Thượng-Đế ban cho loài người, vì thế Ngài cảnh cáo những ai thêm hoặc bớt một điều nào trong Kinh-Thánh. Dầu Kinh-Thánh gồm nhiều quyền và nhiều tác giả nhưng Chúa Giê-xu vẫn là Trọng-tâm hay Tồn-đề của Kinh-Thánh. Cựu-ước nói về lịch-sử của một dân tộc (tức dân tộc Do-thái) nhưng cũng là những lời tiên-tri hay những hình ảnh liên quan đến Chúa Giê-xu. Còn Tân-ước nói về chính Ngài và về thời kỳ tương-lai của nhân-loại. Tiện đây, đề các em thấy rõ hơn những điều chị vừa nói, chị xin trích dẫn câu nói sau đây của một học-giả nói về Kinh-Thánh :

‘ Kinh-Thánh là quyền sách vô song của Thượng-Đế, bày tỏ địa vị của loài người, phương pháp cứu rỗi, số phận tội nhân và phúc hạnh của những người tin Chúa. Các giáo lý của Kinh-Thánh là thánh-khiết, các lời răn dạy của Kinh-Thánh là chặt chẽ, các lịch sử trong Kinh-Thánh là đích thực, các quyết định của Kinh-Thánh là bất di dịch. Hãy đọc Kinh-Thánh để trở nên khôn ngoan, hãy tin Kinh-Thánh để được cứu rỗi, hãy thực-hành Kinh-Thánh để được thánh khiết .’

Chị nghĩ rằng câu nói này đã làm sáng tỏ phần nào giá trị vô song của Kinh-Thánh. Mong rằng các em sẽ có dịp đọc những lời trong Kinh-Thánh, hy vọng rằng các em sẽ tìm thấy được những giá trị đó. Có lẽ trong lá thư kỳ tới chị cũng sẽ tiếp tục thảo luận với các em về những thắc mắc mà các em đã nêu ra liên quan đến Kinh-Thánh. Chúc các em vui và ngoan. Thân mến.

Chị YÊN-DUNG

T.B. À, có một điều chị cần nhắc lại với các em là biên thư cho chị, các em nên đề địa chỉ : Hộp thư 1110, Saigon, như thế thư đến tay chị nhanh hơn và khỏi thất lạc. Các em nhớ nhé ! Và tiện đây, nhân dịp hè đến, chị Y.D. thành thật chúc các em một mùa hè đầy vui tươi và ý nghĩa. Mến.

Đào Hoa

Soi bóng em qua
Nắng đỏ nhạt nhòa
Môu hoa phượng đỏ
Nghe lòng cây cỏ băng khuâng.

Đường vang tiếng ve
Tấu khúc nhạc hề
Hồn sao bông lả
Niềm đau như lá rơi nhanh.

Này chị này anh
Những dòng mực xanh
Trao nhau câu chúc
Trao nhau lưu bút ngày hồng.

Xôn xao lời chào
Tay nhỏ dơ cao
Một mùa ly biệt
Ôi thương nhớ biết sao vơi.

Em đứng bơ vơ
Trường lớp hoang sơ
Hàng cây cúi mặt
Buồn dâng lên mắt rưng rưng.

NGUYỄN TRƯỜNG
(Tam-Kỳ)

CÁC EM VIẾT :

CÓ CÒN TƯỜNG NHỚ

Em còn nhớ đến những ngày xưa. Ngày ta còn bập bẹ chiếc răng thưa. Em có còn nhớ đến những hôm nào. Ngồi trong rờ nhìn dáng mẹ cao cao. Gánh ta đi bên những trái dưa xanh. Em có còn tưởng nhớ đến những đêm. Lặng tai nghe bà kể những chuyện không tên. Suốt đêm thâu bận cạnh nồi khoai thơm phức. Em có còn nhớ đến những buổi chiều bên sông. Nghe ba kể tình yêu Chúa mệnh mộng. Từ cơ hàn trong chiếc máng làm nôi. Đến đau thương trong thập giá bên đời. Em có còn tưởng nhớ đến một đêm xưa. Dưới trăng vàng mẹ ngồi hát say sưa. Bài Thánh ca huyền diệu của Tình Yêu Chúa với loài người...

NGUYỄN - THỊ QUAN - SAN
(Đà-nẵng)

GIẢI ĐÁP CÂU ĐÓ KỶ TRƯỚC (số 90)

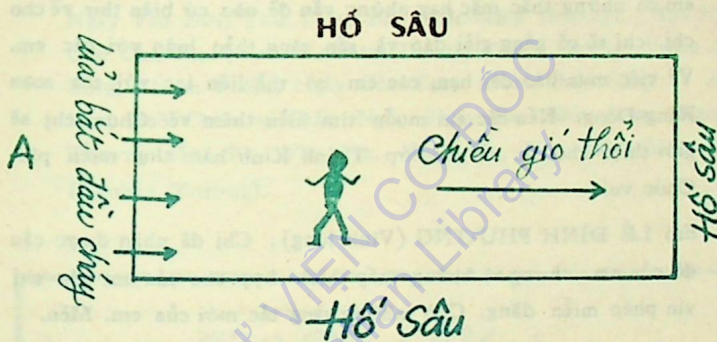
- 1) Bầy Vịt có ba con,
- 2) Bầy Cừu có 36 con.

Các em đáp trúng

Bùi thị Mỹ Hạnh (Biên hòa), Phạm Ngọc Quang (Đà nẵng), Hồ xuân Diệu (Đà nẵng), Nông Hồng Nhật (Cần thơ), Dũng (Di linh), Nguyễn Đăng Trường (Đà nẵng), Vũ Đức Ký (Nha trang), Lê thị Trúc (Nha trang), Nguyễn Tâm (Đà nẵng), Nguyễn văn Thanh (Tam Kỳ), Võ thị Minh Thư (KBC 6636), Huỳnh văn Lạc (Kiên Tân), Nguyễn quang Mạnh, Nguyễn hữu Định (Kiên Tân), Ngô Cư (Đà nẵng), Lương văn Ngọc (KBC 3058), Nguyễn hữu Linh (Đà nẵng), Nguyễn hoài Nhân (KBC 4437), Lê phước Chí (Long Xuyên), Tuấn khắc Anh, Tuấn khắc thị Dung (Đà nẵng), Trung úy Nguyễn hoàng Đào (KBC 6585), Lê viết Xê (Đà nẵng), Phạm văn Bình (Kiến Hòa), Nguyễn hồ Dũng (Phan thiết), Trần thanh Tâm (Mỹ Khê), Trần thị Thu Hồng (Phan Thiết), Võ văn Hưng (Tháp Chàm), Nguyễn tấn Điều (KBC 4091), Trần đông Thanh, Huỳnh thị Phi (KBC 6617), Nguyễn phước Đức (Cao lãnh), Văn phú Quang (Phan thiết), Phan minh Tuấn (Đà nẵng), Nguyễn hữu Thạnh (Đà nẵng), Huỳnh công Re (An giang), Nguyễn văn Bình (Phan thiết), Ngô thị Minh Thư (Trà cú), Hà Mỹ Diễm (Hà tiên), Lê văn Hái (Hồng Ngự), Lê thị Hồng Ân (Cần dước), Hứa hoàng Phú (Cần thơ), Đỗ hoàng Tuấn (Saigon), Trương thị Liễu, (Phú yên), Phạm Lai (Long Khánh), Trần thị Tuyết (Kiến hòa), Chung mạnh Trí (Chợ lách), Nguyễn văn Bình (Phan thiết), Nguyễn ngọc Tươi (Hòa khánh), Nguyễn Cúc Hoa (Đà nẵng), Lê ngọc Thương (Đà nẵng), Nguyễn văn Dũng (Saigon).

Câu đố kỳ này

— Một cậu bé đang trốn củi giữa một khu rừng lá khô. Chung quanh rừng đó là hố nước sâu không thể lội xuống được. Tình hình một đám lửa cháy từ đầu khu rừng này và lan dần theo chiều gió thổi. Cậu bé tìm cách thoát khỏi khu rừng nhưng không thể được. Các em có biết cậu bé đã phải làm thế nào để thoát chết không? Nên nhớ lửa bắt đầu cháy từ đầu mé A của khu rừng và chỉ cháy theo chiều gió thổi. (Xem hình vẽ).

Già Viết Văn

Êm dềm như lạc vần thơ
Mộng làm thi sĩ ngàn nẻo lòng sâu
Mắt nhìn cánh bướm muôn màu
Hồn lâng lâng nhẹ viết câu thơ buồn...

TUẤN KHẮC THỊ DUNG
Đà Nẵng

Hộp thư Tuổi Hồng

- Các Em **TRƯƠNG VĂN VI** (Saigon), **HỮA HOÀNG PHŨ** (Cần thơ) : Gia đình Tuổi Hồng hân hoan chào đón các em gia nhập. Mục đích của TTH là tạo môi trường cho các em “tập làm văn” và góp phần hướng dẫn các em trong đời sống tuổi thơ. Vì thế các em có những thắc mắc hay những vấn đề nào cứ biên thư về cho chị, chị sẽ cố gắng giải đáp và sẵn sàng thảo luận với các em. Về việc mua báo dài hạn, các em có thể liên lạc với tòa soạn Rạng-Đông. Nếu các em muốn tìm hiểu thêm về Chúa, chị sẽ giới thiệu cho các em các lớp Thánh Kinh hàm thụ miễn phí. Chúc vui.
- Em **LÊ ĐÌNH PHƯƠNG** (Vinh long) : Chị đã nhận được câu đố của em nhưng vì không mấy thích hợp cho các em nên chị xin phép miễn đăng. Chờ những sáng tác mới của em. Mến.
- Các Em **BẠCH VĂN MAI**, **HÀ MỸ DIỄM**, **CHUNG MẠNH TRÍ** : Chị đã giới thiệu các em với Lớp Kinh-thánh Hàm-thụ Emmaus, Chờ vài hôm nữa sẽ có bài gởi đến các em. Thân mến.
- Em **CÚC HOA** (Đà nẵng) : Chị sẽ viết thư riêng cho em trong một ngày rất gần đây để giới thiệu em làm quen với một bạn trong Gia đình Tuổi Hồng. Bằng lòng chưa ?
- Em **TUẤN KHẮC THỊ DUNG** (Đà nẵng) : Chị rất vui lần đầu tiên nhận được những sáng tác của em. Nhận em vào GĐTH rồi đó. À, mà nhớ gởi cho chị một tấm hình để giới thiệu với các bạn nữa chứ !

BÀI NHẬN ĐƯỢC :

Em biết (Con Chiên Nhỏ), Cò Còn Trường Nhớ (Nguyễn thị Quan San), Chuyện Giấc Mơ (Nguyễn phúc Trí), Con Mưa Phước (Nguyễn Cúc Hoa), Cho Mùa Thương Cũ (Ngô Trần), Cuộc Đời Mới (Lưu đình Gia), Gió Chiều (Trần phước Ân), Sương Tan (Sê Hát), Mẹ Hiền (Quang Vũ), Kỷ Niệm Ngày Mẹ Mất (Ngô thị Minh Thư), Ước Mơ (Nguyễn Cúc Hoa), Ngày Vào Đời, Thư Thăm Ba (Trần thiên Hương), Hoa Hồng Cho Cha Mẹ (Tuấn Khắc thị Dung), Thánh Đường, Vườn Ánh Sáng, Thánh Thiện, Ngày Còn Theo Chúa, Buổi Sáng và Lớp Học, Buổi Chiều và Giấc Ngủ, Ngày Em Mới Lớn (Nguyễn Trương tấn Sĩ), Vào Hạ, Giấc Hạ, Tin Đờ, Gian Nan, (Nguyễn Trương).

Giờ Dinh Dưỡng

*Hoa hồng ép dã nồng hương
Giê từng trang sách dễ thương ghé lù
Pháp văn chữ nghĩa mặn mà
Lời hay ý đẹp, ngọc ngà làm duyên.*

TUẤN KHẮC THỊ DUNG
(Đà-nẵng)

ĐÊM ĂN-NĂN SÁM-HỐI

CÁC Mục-sư tại Tỉnh Phong Dinh chúng tôi hằng tuần đều thay phiên nhau vào giảng Tin-lành tại Trung tâm Cải-huấn. Gần như không có một buổi giảng nào lại không có những linh hồn đau khổ trở về cùng Chúa.

Nhưng cho đến ngày 13 tháng 2 năm 1973, sau giờ giảng Tin-lành, trong số mười mấy người quyết-định cầu nguyện tin Chúa thì có một Thiếu-úy. Thánh-Linh của Chúa đã làm việc lạ lùng trong đời sống của ông... Những gì ông đã trải qua sau khi tin Chúa tôi không được biết cho đến khi ông viết cho tôi một bức thư. Đọc thư tôi cảm động vô cùng, đồng thời nhìn biết 'Quyền năng của

Tin-lành cứu mọi kẻ tin. thật là kỳ diệu.

Tôi xin đi ngay vào vấn đề đề mời quý vị đọc một vài đoạn thơ của Thiếu-úy H.. viết cho tôi và một bài ông viết với tựa đề: 'Đêm ăn năn sám hối.'

TRÍCH MỘT VÀI ĐOẠN TRONG BỨC THƯ CỦA THIẾU-ÚY H...

* Kính thưa Mục-sư,
Lần đầu tiên tôi đặt bút xuống mảnh giấy này và xin trao đến tay Mục-sư những ơn đức mà Chúa đã ban cho Mục-sư...

Thưa Mục-sư, tôi tuy là một si quan trọng quân đội, nhưng lòng tôi sắt đá lắm. Nhưng khi tôi

đứng trước mặt « Thiên sứ » tại sao tâm trí tôi bị trống trải và vô tư một cách dễ cảm đến thế thưa Mục-sư ?

Kính thưa Mục-sư ! Có phải Chúa đã gò nắn tâm trí tôi lẫn tinh thần tôi, tôi thành thật cùng Mục-sư, trong đời quân ngũ, tôi chưa hề run sợ dầu sự chết đến kề bên tôi, và tôi cũng chưa một lần rung động lẫn cảm xúc với tất cả mọi người đối diện với tôi. Nhưng khi tôi đọc lời Kinh-thánh và chiều nay tôi nghe lời rao giảng của một vị Mục-sư Giáo-sư, tự nhiên tôi xúc động mạnh, và lòng tôi đã tự hỏi. Tôi tự trách cho tôi, tại sao tôi không tìm đến Chúa sớm hơn giờ ngày này ! Có phải tôi đã quên hẳn sự sống thiêng liêng của linh hồn chẳng, thưa thật cùng Mục-sư, tôi hối hận lắm trước khi tôi cầm bút đặt lên mảnh giấy này tôi đã ngồi cầu nguyện và khóc lóc với Chúa, tôi cầu nguyện xin Chúa tha thứ mọi lỗi lầm mà tôi đã và đang làm mất lòng Chúa... mà bấy lâu nay tôi tự cho là tốt là đẹp là đúng !

Thưa Mục-sư, tuy trong bao ngày tháng qua tôi chưa được một lần hãnh diện biết Chúa mặt

dầu tôi có một người chú cũng là một Mục-sư... Giờ này tôi đã ý-thức được con người, và lại nhờ sự giảng giải của Mục-sư và ơn Thánh-Linh soi sáng tâm trí nên tôi vội vàng chạy đến cùng Mục-sư hầu tìm lại cho linh hồn tôi một nguồn an ủi cực mạnh của Chúa. Thành thật cùng Mục-sư, giờ này và cũng tại nơi đen tối này tôi đã có sự « Quyết - Định cực mạnh » luôn vững lòng trên con đường cứu rỗi, và giờ này tôi cũng nguyện với Jêsus, tôi sẽ là một tín đồ ngoan ngoãn và thực tâm. Vài hàng đến Mục-sư, tôi xin tạm dừng bút và cầu nguyện xin Chúa ban sức khỏe cho Mục-sư luôn may mắn trên con đường Truyền Giáo. »

— Một tín đồ mới

ĐÊM AN NÃN SÁM HỐI

Tôi tên là K..A..H... Hiện tôi đang nằm trong một hoàn cảnh đen tối « tù đầy ». Tôi xin có đôi hàng chứng thật ơn Chúa là Sự Cứu-Rỗi của tất cả mọi người.

Thưa quý vị ! Hiện giờ này trong quý vị có ai đã và đang tìm hiểu ở một nơi tăm tối có bao linh hồn đang lặn hụp trong đám bùn tội lỗi chẳng ? Thưa quý vị

chắc có lẽ khi quý vị nghe đến hai chữ tù tội chắc quý vị kinh tởm lắm thì phải. Nhưng thưa quý vị tôi cho những tâm hồn mà bấy lâu nay chưa hề hãnh diện một lần biết Chúa, và giờ này, nơi trại tù tội này đã có sự chiếu cố của vị Mục sư Tuyên Ủy đến rao giảng đạo Chúa và cầu nguyện cho tất cả những tâm hồn đang thật tâm hướng về Chúa và sẵn sàng xả thân làm một hạt cát nhỏ nhoi trên đường cứu rỗi, và nơi đây, thưa quý vị... cũng có đa số anh em chúng tôi đang khao khát tình thương của Chúa và của quý vị. Vì chúng tôi là những người hầu như là mồ côi từ vật chất lẫn tinh thần. Thưa quý vị, tôi nói ra đây, không đòi gì nơi quý vị cho cá nhân tôi, nhưng tôi chỉ cầu xin quý vị nhớ đến những tâm hồn lạc lõng này mà bỏ một ít thì giờ cầu nguyện cùng Chúa cho chúng tôi được như ý nguyện là « Một tín đồ ngoan ngoãn và thật tâm trên con đường cứu rỗi. »

Thưa quý vị, những dòng chữ này nếu có một vị Mục-sư nào chuyên đến quý vị, thì nơi đây chúng tôi cũng đã và đang khóc

lóc cầu xin Chúa thứ tha cho chúng tôi.

Và sau đây tôi cũng đang mong một, hay hai vị nào có lòng « thương hại » cho một tâm hồn đang lạc lõng và cô đơn trên quãng đường đầy gian khổ này, thì xin theo vị Tuyên Ủy Mục-sư vào, hầu đề an ủi nhau trên con đường cứu rỗi mà tôi đang lần mò bước tới...

Sau đây tôi không có gì hơn là lòng thành kính và mừng đón quý vị nào đem đến cho chúng tôi Nguồn Vui Sống này, và chúng tôi không quên cầu nguyện cùng Thánh-Linh ban ơn lành và sức khỏe cho quý vị là những người có nhã ý đến thăm viếng chúng tôi.

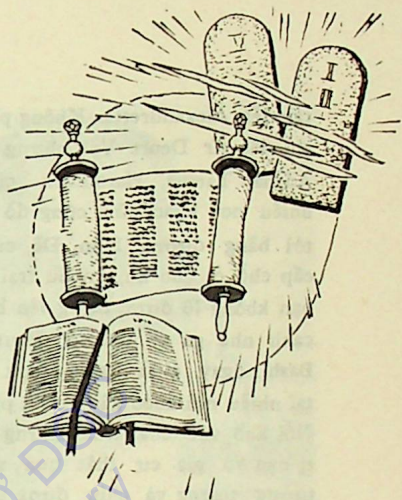
Vài hàng đến cùng quý vị thương chúng tôi, xin tạm bút nơi đây và mong quý vị mang đến tặng một món quà Tinh-Thần này.

Thay mặt toàn thể anh em
vừa biết và tin Chúa.

Mục Sư PHẠM-XUÂN-HIỀN
Tuyên-Ủy Tin-Lành
Quận Khu 4

TRUYỆN DÀI :

TÔI SẼ KHÔNG CHẾT

(Tiếp theo Rạng-Đông số 86)

CHƯƠNG HAI MƯƠI HAI

PHƯỚC VÀ HỌA TẠI ALEXANDRETTA

« Chúng nó rịt vết thương cho con gái dân ta cách sơ sài, nói rằng : Bình an, bình an ! Mà không bình an chi hết »

(Giê-rê-mi 8 : 11)

LƯC cánh cửa viếng thăm Alexandretta mở ra trước mắt tôi vào ngày 1 tháng tư, 1921, tôi biết là Chúa gọi tôi đến đó. Trong thời gian tại đó, tôi gặp ông Dikian Avedikian, quê ở đó và là một tín đồ hết sức sốt sắng. Hội Thánh cần những con cái Đức Chúa Trời có lòng trung thành và hi sinh như thế. Chúng tôi mượn hai căn phòng của ông ;

sau đó tôi trở về Deort Yol đón gia đình lên Alexandretta. Nơi đây có một nhóm tín đồ A-t-mê-ni mà chưa có nhà thờ, nhưng tôi cũng may mắn nhờ sự giúp đỡ của Bác sĩ và Bà Samuel Kennedy nên có thể sử dụng nhà thờ của Hội Truyền giáo Trường lão Ái-nhi-lan.

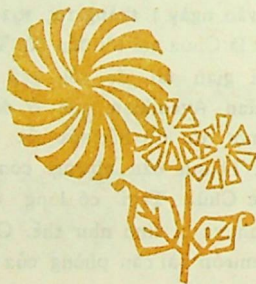
Vào tháng chạp, tất cả mọi người từ Deort Yol đều phải di

tàn đến Alexandretta. Không phải chỉ dân từ Deort Yol nhưng từ Adana, Tarsus, Harounieh cùng nhiều nơi khác nữa cũng đổ xô tới bằng đường biển. Đền cung cấp chỗ ở cho họ, nhiều trại tị nạn không lẽ được dựng lên bên cạnh nhà ga xe lửa ở Pounar Bashi, ngay giữa nghĩa trang và tại nhiều nơi khác gần thành phố. Nỗi khổ vật chất của những kẻ tị nạn vô gia cư thật quá sức tưởng tượng và chịu đựng của con người. Alexandretta vẫn nổi danh về bệnh sốt rét độc hại. Những đồng lầy tiếp giáp thành phố đã nuôi vô số muỗi, và chỉ trong thời gian ngắn, là hàng ngàn dân tị nạn trở thành nạn nhân sốt rét. Hơn nữa, vì thiếu ăn, thiếu chỗ ở và thiếu mặc nên nhiều người mắc bệnh kiết lỵ và lao phổi.

Tôi không sao quên được tình trạng đau thương của một thanh niên bị bệnh lao. Anh ta nằm bên chân tường trong một khu vườn ngay bên kia đường đối diện nơi ở chúng tôi. Anh ta không có chỗ trú ngụ nên phải nằm giữa trời mà không có gì che nắng trừ ra vài mảnh vải rách. Theo như tôi

biết thì anh ta chẳng có bà con gì cả, chỉ có một người đàn bà từ tế thỉnh thoảng đem thức ăn và nước đến cho anh. Chúng tôi phải làm sao bây giờ? Bệnh viện không có mà phòng phát thuốc cũng không. Chúng tôi cố hết sức giúp những kẻ khốn cùng như thế về vật chất, rồi cho họ Lời Đức Chúa Trời. Họ cần đặt niềm tin nơi Chúa Jêsus, Đấng có thể cứu toàn vẹn, và họ cần biết là qua những đớn đau khổ sở đó, Đức Chúa Trời sửa soạn chúng ta để hưởng một gia đình đời đời, nơi không còn ốm đau, khổ cực. Vài tuần sau, chàng thanh niên qua đời. Cũng như bao người khác, chàng đã nhắm mắt trong an bình, biết rằng sẽ ở với Christ trong phút chốc.

(còn tiếp)

TRUYỆN DÀI :

PELENDO

VỊ TIÊN-TRI

của XỨ

CONGO

(Tiếp theo Rạng Đông số 91)

Khi buổi nhóm ở nhà thờ vừa tan thì Katikamba nghe tiếng than khóc ấy, chàng chạy ngay đến báo cho Pelendo biết, — Ông truyền đạo ời bà Kuzuwa, bà già không chịu đi nhóm sáng nay đó, bà ta bỏ ra đồng làm việc và người ta mới tìm thấy bà ấy nằm chết ngoài đồng.

Pelendo tiếp tục kể cho các tín đồ ở Kala biết là sau khi nghe Katikamba báo tin thì chàng tức tốc đi đến nhà người đàn bà. Tại đó chàng đã cảnh cáo họ và nhắc lại những điều chàng đã dặn họ từ trước.

— Tôi bảo họ đừng than khóc nữa. Tôi đọc cho họ nghe Tin Lành Mác đoạn 16 và nói cho họ biết rằng Đức Chúa Trời đã sai tôi đến để dạy cho họ biết Chân lý, để chữa bệnh và để khiến kẻ chết sống lại. Tôi bảo họ hãy nhìn xem để biết những công việc mà Thượng đế sẽ làm. Đoạn tôi cầu xin Đức Chúa Trời khiến bà ta sống lại. Khi tôi cầu nguyện xong và nói Amen thì mọi người đều nghe bà ta nói theo Amen!

Các tín đồ ở trung tâm truyền giáo Kala ngồi chồm ra ngoài ghế,

say sưa theo dõi câu chuyện. Pelendo kết luận.

— Phải Đức Chúa Trời đã khiến bà Kuzuwa sống lại ngay trước mặt họ. Tại bộ lạc Mongila chúng tôi đã thách thức sự thể hiện của Đức Chúa Trời và bây giờ mọi người ở đó ai cũng biết Đức Chúa Trời của chúng ta là Đấng Chân Thần duy nhất. Bây giờ mọi người đều đi nhà thờ, không một người nào

dám bỏ ra đồng làm việc trong ngày Chủ nhật nữa. Ngay cả những vị khách lạ mới đến làng cũng đến để nghe về Đức Chúa Trời, Còn mỗi khi các tín đồ cầu nguyện thì họ kêu cầu danh của Đức Chúa Trời là Đấng đã khiến bà Kuzuwa sống lại. Rõ ràng là dân chúng trong bộ lạc Mongila không ai còn nghi ngờ gì về Đức Chúa Trời chân thật nữa.

CHƯƠNG MƯỜI HAI ĐỘNG THẦN MỔNG

*Nên sẽ chẳng có tai họa gì xảy đến người,
Cũng chẳng có ôn dịch nào tới gần trại người.*

(Thi-thiên 91 : 10)

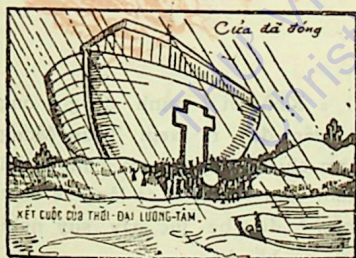
Cơn giông thịnh nổi lên làm mọi người hết hoảng chạy đi tìm chỗ núp. Có mấy gã thanh niên chạy đến ẩn trong nhà của Pelendo. Người truyền đạo vui vẻ mời họ vào nhà — chẳng phải chàng và cả gia đình đã đến Mongila tình nguyện gia nhập vào bộ lạc này là gì — Pelendo nhớ lại. Chàng thăm cảm ơn Đức Chúa Trời vì hầu hết tất cả dân chúng trong buôn đã thành kính lắng nghe sứ điệp chàng rao giảng và nhiều người đã trở lại tin nhận Ngài.

Tuy nhiên Pelendo không đến nỗi khờ dại mà suy-nghi rằng những tín-ngưỡng cồ-truyền của họ đã bị loại bỏ hẳn rồi. Ngồi đây với mấy thanh niên, nhìn cái vòng móng cong vút ở chân trời, trên đầu khóm cây ở đằng xa, Pelendo bắt buộc phải nghĩ đến chuyện đó. Chàng đã kể đi kể lại chẳng biết bao nhiêu lần chuyện tích ông Nô-ê và ý nghĩa của cái móng. Ít ra mỗi người cũng đã nghe chuyện đó một lần, nhưng hầu như mọi người trong bộ lạc vẫn cứ lăm lét nhìn cái móng trên trời đầy vẻ sợ

— Nhìn kia ! Gã thanh niên ngồi cạnh Pelendo hích cùi chỏ vào người chàng. — Trông kia ! Thần Mống lại hiện ra nữa kia. Ghê quá, nó đang cắn đứt đầu mấy cây trong rừng.

— Thần Mống ? Pelendo châu mày nhìn cậu thanh niên.

— Ừa, Thần Mống là một con thú sống trong cái bọng cây cò thụ ở đây kia. Thần Mống cũng cắn đứt đầu người ta nữa. Nó cắn đứt hết mấy ngọn cây sắn ngoài rẫy. Kia ! hiện bây giờ nó đang ăn mấy ngọn cây trong rừng thấy chưa ! Giọng gã thanh niên trầm xuống với vẻ sợ hãi.

— Không có chuyện đó đâu, Pelendo cả quyết nói, Đức Chúa Trời đã đặt cái mống trên trời từ ngày xưa ngày xưa, lâu lắm rồi. Cậu đã nghe tớ kể chuyện ông

Nô-ê — Khi Nô-ê ra khỏi tàu thì Đức Chúa Trời dựng nên cái mống. Cái mống được đặt nơi ấy là để nhắc nhở cho Nô-ê và loài người chúng ta nhớ lại lời hứa của Đức Chúa Trời. Ngài hứa là sẽ không bao giờ tiêu diệt loài người bằng cơn đại hồng thủy như vậy nữa.

— Nhưng từ xưa ông bà của tui tôi đã nói đến Thần Mống. Họ căn dặn chúng tôi đừng có bèn mảng đến khu rừng chỗ Thần Mống ở.

Pelendo nghiêm giọng — nhưng tôi nhắc lại cho cậu biết những điều ông bà của các cậu nói ngày xưa không đúng. Họ sợ rồi tưởng tượng ra đấy thôi. Đề hôm nào tôi sẽ đích thân vào khu rừng đó tìm Thần Mống thử có không cho các cậu biết.

— Đứng, ông Truyền đặc ! Cho tôi can đi, chàng thanh niên lo lắng nói.

Vào tuần lễ sau, khi cơn mưa rào mát dịu vừa dứt hạt thì gã thanh niên hôm trước hồn hèn chạy đến nhà Pelendo. Cậu ta đứng trước nhà gọi vọng vào.

— Ông Truyền đạo ơi, ra đây mau. Ra xem Thần Mống đang

đứng đàng kia, trên cây cò thụ. Ông bà chúng tôi nói đâu có sai. Ông ra mà xem cho tận mắt.

Pelendo từ trong nhà bước ra. Chàng đứng yên một lát để tính nhằm xem khoảng cách từ đây đến cụm rừng đó bao xa. Chàng muốn biết chắc cây cò thụ cao nhất đó nằm đúng chỗ nào.

— Bây giờ tôi lại đó xem. Em có muốn đi với tôi không ? Pelendo hỏi gã thanh niên rồi trở vào nhà lấy con dao rừng đem ra.

— Chết rồi, đừng có đi ông Truyền đạo, cậu thanh niên la thất thanh, Ông đi đến đó ông chết cho coi. Ông đứng xa nhìn thì không sao, nhưng nếu ông lại gần nó sẽ cắn đứt đầu ông đó !

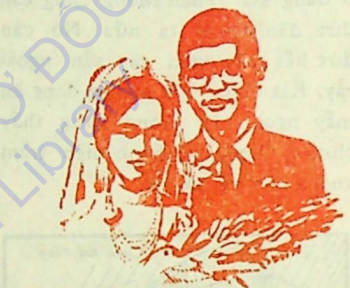
Không đáp không rằng, Pelendo nhất quyết bước về hướng có cái mống.

Dân làng sợ điếng khi nghe nói Pelendo đi vào cụm rừng chỗ Thần Mống ở. Một cụ già lắc đầu buồn bã. Cụ nói lớn cho những người đang đứng chung quanh nghe.

— Ông truyền đạo đó tận số rồi mà. Bộ ông không muốn ở đây với chúng ta sao ông đi như vậy chứ — Rồi Thần Mống sẽ thấy —

Biết đâu bây giờ nó đã làm thịt ông truyền đạo trong rừng rồi cũng nên. Làm sao ông ấy biết Thần Mống hơn ông bà chúng ta được kia chứ.

— Còn vợ còn con ông ấy nữa, rồi họ làm sao ? Một người đàn bà hỏi với vẻ lo lắng. — Bà ấy là một người vợ đảm đang, bà trông nom miếng rày tốt ghê đi.

« Khờ ơi ! mình đi gọi ông truyền đạo ra xem Thần Mống làm chi đề bây giờ có chuyện lời thôi như vậy. Rồi cả làng sẽ chết hết. » đứa bé lúc này suy nghĩ và nó hồi hận.

Sau khi ra khỏi buôn Pelendo đi ngang qua mấy cánh đồng, lách mình qua những bụi cỏ cao. Chàng nương theo con đường nhỏ, cỏ mọc bị gió thổi bẹp xuống khiến chàng có thể nhằm hướng

đi tới dễ dàng. Chẳng mấy chốc đã đến cụm rừng, nơi mà người ta bảo là giang sơn của ông Thần Mống. Pelendo đứng lại nghỉ hơi. Đây là một cụm rừng hoang chưa có vết chân người. Rõ ràng là dân làng sợ hãi nên cố tình tránh xa khu rừng đặc biệt này.

Đã định hướng sẵn, Pelendo phóng mình qua những bụi rậm dưới đất. Chàng dùng con dao rừng và đôi tay lực lưỡng phát sạch các chướng ngại vật, nhằm hướng cây cỏ thụ cao nhất kia đi thẳng tới.

Nó đây rồi, không thề làm được vì cái bông cây to lớn đen ngòm nằm dưới nhánh cây mọc

chĩa lên kia. Pelendo đứng ngoài nhướn mắt nhìn vào cái bông sau đó chàng quyết định len vào. Cái bông rộng to đến nỗi chàng đứng gần lút cả đầu.

— Thế là xong, Pelendo bước ra khỏi miệng bông và lăm bằm; — mình không tìm thấy Thần Mống nào đâu mà cũng chẳng thấy ông ra bắt mình nữa. Được rồi, ngày mai mình trở lại đây với Kondoma đốt quách cây cỏ thụ này là xong. Chỉ có cách đó mới làm cho những người chưa tin sáng mắt ra, chừng đó họ mới thật sự hiểu ý nghĩa của cái vòng mống trên trời kia.

(còn tiếp)

Xin Bạn Đọc Chú-ý:

Sau khi đọc tập RẠNG-ĐÔNG này, bạn muốn tin Chúa hoặc tìm hiểu thêm về giáo-lý Tin-lành, xin bạn liên-lạc với vị Mục-sư tại chi-hội Tin-lành nơi bạn ở, hoặc nếu bạn là quân-nhân xin liên-lạc với Mục-sư Tuyên-úy Tin-lành nơi các Quận-Khu của bạn để được chỉ dẫn thêm những điều cần thiết. Hoặc nếu tiện xin bạn cứ viết thư về cho bên báo để được tặng thêm những sách nhỏ cần thiết chân-lý cứu-rỗi theo địa chỉ dưới đây :

Ông NGUYỄN-VĂN-VẠN
Chủ nhiệm RẠNG-ĐÔNG
5, Sương Nguyệt Ánh
Hộp Thư 716 — SAIGON

Lần Sóng Ngân 31 Thước

CHƯƠNG TRÌNH PHÁT THANH VIỆT NGỮ
ĐÀI VIÊN - ĐÔNG
Box 2041, Manila, Philippines

Tầng Số 9.505 Megachuký

Giờ	Chương Trình	Thứ Hai	Thứ Ba	Thứ Tư	Thứ Năm	Thứ Sáu	Thứ Bảy
6:30 6:35	Giờ	TIN TỨC ... TIN TỨC ... TIN TỨC ...					
6:35 6:45	Thờ	ĐỀ SỐNG MỘT NGÀY ... ĐỀ SỐNG MỘT NGÀY ...					
6:45 7:00	Phụng	Tiếng Gọi Canaan	Học Anh Ngữ	Tiếng Gọi Canaan	Học Anh Ngữ	Tiếng Gọi Canaan	Nếp Sống Mới
... BUỔI ĐỐI ...							
20:00 20:15	Giờ	TIN TỨC ... TIN TỨC ... TIN TỨC ...					
20:15 20:20	Thờ	NĂM PHÚT CHO ĐỨC TIN ...					
20:20 20:30	Phụng	Ban Biệt Kháng?	Nhạc Và Tâm Sự	Biệt Chử Và Thấy Chử	Ban Biệt Kháng?	Nhạc Và Tâm Sự	Độc Báo Ngoại Quốc
20:30 20:45	Giải Đáp Thắc Mắc	Nếp Sống Mới	Lịch Sử Và Thường Đề	Giải Đáp Thắc Mắc	Giờ Tuổi Ngọc	Nếp Sống Mới	Giờ Cửa
20:45 21:00	Trà Lối Thư Tin	Cuộc Đới Chúa Cứu Thế	Học Anh Ngữ	Cuộc Đới Chúa Cứu Thế II	Học Anh Ngữ	Cuộc Đới Chúa Cứu Thế II	Thanh Thiệu Niên

Thông điệp yêu quý vì Ngài nói: "Này Ta sẽ làm mọi việc mới lạ cho các ngươi." Vâng Chúa Giê-su làm nhiều việc mới lạ cho chúng ta. Ngài nói: "Này Ta sẽ làm mọi việc mới lạ cho các ngươi." Vâng Chúa Giê-su làm nhiều việc mới lạ cho chúng ta.

Vinamilk 100% Sữa Tươi Việt Nam